



200.
334

352

358 faden breue

380 Banch

396 ord Breuel

254

260

272

64

27

Tr

1904.

Waltham

Stran:

209
334

St. 17

88
34
128
34
16
18

194
204
214
224
234
244
254
264
274
284
294
304
314
324
334
344
354
364
374
384
394
404
414
424
434
444
454
464
474
484
494
504
514
524
534
544
554
564
574
584
594
604
614
624
634
644
654
664
674
684
694
704
714
724
734
744
754
764
774
784
794
804
814
824
834
844
854
864
874
884
894
904
914
924
934
944
954
964
974
984
994



7.

Vfi bomo enkrat saspali,
 V' miru 1) pozhivali vfi,
 Delo na vselej konzhalil,
 V' hisho Ozhetovo fhli:
 Takrat svonovi
 Svonite lepò: Takrat —
 Klizh'te k' Ozhetu damò,
 Klizh'te naf v' sveto nebò!

Stomfhek.

VI. V e z h e r n a.

(K o r o f h k a.)

1.

Sonze se ponishuje,
 Nozh temna perblishuje,
 In s'njó spanje sladkò,
 In s'njó spanje sladkò,
 Stori konz opravilam,
 Deli mozh k' novim délam;
 Satisfne nam trudnò okò,
 Satisfne nam okò.

2.

Na vezher spremishlojem,
 Dobrote pregledujem,
 Ki nam jih Bog deli,
 Ki nam jih Bog deli.
 Nja milosti deleshni
 Mu bódimo hvaleshni;

1) V' semlji.

Hvaleshnost on od naš sheli,
Hvaleshnost on sheli.

3.

Skos nja mi vse sposnamo,
Od nja vse dobro 'mamo,
Tud' te nozhi pokôj,
Tud' te nozhi pekôj.
On studenz vse dobrote,
Obvarnik vsake srote,
Kêr sladko spim, je varih moj,
Kêr spim, je varih moj.

4.

Stvaril je zbudne rêzhi,
Dal jim je tudi môzhi,
Is nizh je stvaril vse,
Is nizh je stvaril vse.
Kar rekel je: „To bodi!“
In blo je v' vsej lepoti;
Mogozhnost beshjo kashe vse,
Mogozhnost kashe vse.

5.

On na 1) svetlobo skriti,
Semljo s' nozhjó pokriti,
Temoto polhle nam,
Temoto polhle nam.
Na polju in v' planinah,
Per ljudih in sverinah
Prebiva smertna tihost tam,
Prebiva tihost tam.

6.

S' nozhjó on tudi luno
In svésd veliko trumo

Sverhé zbres naſ rasdé,¹⁾
Sverhé zbres naſ rasdé.

,Se svetjo njemu k' zheſti,
,Se nizh ne morjo smeſti,²⁾
Nja perſt nje dobro viſhat' vé,
Nje dobro viſhat' vé.

7.

Bog! tebi k' zheſti pétí,
In hvalo v' ſerzu 'metí

Je nam ſladka dolſhnoſt,
Je nam ſladka dolſhnoſt.

Bog! tebi naj dopade,
,Sproſiti tvoje gnáde,
Naſhó petje ſerzá in uſt,
Petje ſerzá in uſt.

Mih. Andreáš.

VII. Vezherna veſeliza.

(Sh t a j a r ſ k a.)

1.

Veſelo ſonze bliſketa,
Po hribih ſe osira,

1) Ráspné.

2) Sméſhati; alj rezheſh: Vſaka na ſvojim méſti.

Naf pomni svezher na Bogá,
Ki vse tok zhedno zira.

2.

Vezherna svesda per Svetli,
In' se na nebi maja,
Naf „Stvarnika molit' vuzhi,
Ki ji svetlobo daja.

3.

In kdor je s' Bogam den dostál,
Bo vshival sdaj veselje;
„She enkrat tak bo sladko spal,
Sasibal svoje shelje.

4.

In kdor nedolsbno vést imá,
Per miru on pozhiva,
In vsaka svesda mu miglá,
De Bog nad njim prebiva.

5.

Tak v' boshjih rokah on sáspi,
In angel njega varje,
Ga v' drugo jutro spet sbudi
Per luzhi svetle sarje.

Krumpak.

VIII. Lehko nozh.

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.

Lehko nozh!
Daj nam Bog svojo pomózhi!

Kér smo' delo dokonzhali,
De bi tudi gladko spali!
Vsa vrozina je sdaj prozh.
Lehko nozh!

2.

,Srezhen je,
Kdor dopolni dela vse.
Vfaki dan 'ma svoje delo,
Shalofno, pa tud' veselo;
Kdor dolshnosti svoje tri,
Lehko spi.

3.

Vfaki dan
Naj bo dobro dokonzhan!
Sdaj pozhivat sdravi grémo,
Alj pa vstanemo, ne vémo;
,Smertna ura, sadni dan
Je nesnan.

4.

,Sprav'mo se,
Roke si podajmo she!
Naj sovrashtvo nas ho mine,
Vfaka jesa 's ferza sgine,
Préj de sonze sajshlo bo
Sa goro.

5.

O Gospod,
Le ne hodi ti od tod'!
Ker se nam bo vse stemnilo,
Nam shivlenje to minilo,

Jesuf, ne sapusti naš
Sadnji zhaš!

6.

Naj nehá
Mozh hudòbniga svetà!
Naj potihne vse terplenje,
Zhište bodo našhe senje,
Naj naš bodo angelzi
Varvali!

7.

Enkrat pa,
Ker se nam pot dokonzhá,
Bomo semljo sapustili,
Se k' Ozhetu povernili,
Pojdemo vfi trudni spat,
Sopet vřtat!

8.

,Svetle so
Vrate gor v' sveto nebó.
Teshke škerbi le te semle
,Serze taj s' sebo' ne jemle.
Oj, kak bo tam' gor lepó! —
Le damo!

9.

Prej in sdaj
Krishov poln je le te kraj.
Hudo s' dobrim le vořkuje,
Semljo s' révam' napolnuje;
Miru najti tu ni nam,
Mir bo tam.

10.

Jokajte

Nizh sa rajnim 1) prevezh se!

Ki pravizhno tu shivijo,

V' Bogu tam se veselijo;

Brumen vlak pozhivat le

V' miru gre.

11.

Lehko nozh!

Tamkaj 2) vidmo se drugozh.

Kaj bi se vezh smerti bali,

Enkrat bomo sopet vstali;

Sdramla 3) naf bo boshja mozh.

Lehko nozh! —

Slomflek.

IX. Dobro jutro.

(S h t a j a r f k a.)

1.

Dobro jutro Bog daj!

Odi spanja nasaj!

Nozh odhaja, sonze vstaja, skora! bode beli dan;

Sdrami zhlovek svoje serze, in ne bodi tak
saspan!

Dobro jutro, dobro jutro nam vezhni Bog daj,

Kader bodemo vstali odi smerti nasaj!

(Perve ino sadne verste se ponovlajo, fredne
spreminjajo.)

1) Mertvim, pokojnim. 2) Jutro, sajtre. 3) Sbudila.

2.

Svesde padajo na nebi, in se sonzu vgiblejo,
Pravjo nam, de v' svetim raji vezhna luzh le
svetla bo.

3.

Slata sarja se rasliya zhresi gore prelepó,
Ljubo sonzhize bo skoraž milo naš pogledaló.

4.

Bolezhine potolashi, loshej diha sdaj bolnik;
Vsako jutro odrešhenje si obéta tud' jetnik.

5.

Hitro skriva se pred jutram vsak ponozhen
potepuh,
Nejovolen pa obrazha se po posteli lenuh.

6.

Ljubo jutro vřim deklizham njih nedolshnost
rasvetli,
Ki so lepo ohranile rosho svoje zhřtosti.

7.

Vři poshteni, mladi fanti sdaj veselo vřtajajo,
Ki po nozhi mirno spiyo, in se gréha varvajo.

8.

Shé petelin glasno poje, ino greshnika budi,
Naj is řvojih grehov vřtane, in pokoro pravo řri.

9.

Přtzhze lepo shvergolijo, in krřřtjane vabijo,
Naj Ozheta ljubesniv'ga vřako jutro hvalijo.

10.

Shvinza řkazhe pred pastirji, ki na pašho
shenejo,
In zhloveka opominja, naj vesel shivlenja bo.

11.
Zh'belze 1) letajc na pašho, grejo méd 2) po
roshzah brat:

Naj sa starost si perpravlja, naf vuzhijo, kdor
je mlad.

12.
Mravle lesejo na delo, se na simo ofkerbét,
Sašramujejo lenuha, ki bres dela hozhe sh'vét!

13.
Roshzelepšhi sdaj zvetijo, v sonze lepo gledajo,
S' svojim dušam naf k' molitvi serzhno opo-
minjajo.

14.
Ljubo sonze lepo sija, in ogreva vse okrog;
Tamkaj v' vezhnosti bo svetil všim pravizhnim
vezhni Bog.

15.
Sdaj fhkorjanzheki 3) pod nebam Bogu hvalo
pojejo;
Enkrat angelzi v' nebefih brumnim péli bodejo.

16.
Mlado jutro vse oshivlja, ker minila stara nozh;
Kok veselo bo po smerti, kader vřtanemo drugozh!

17.
O kristjani! veselimo se shivlenja noviga,
Vřako jutro mi rezímo 's zelga serza svojiga.
Dobro jutro, dobro jutro nam vezhni Bog daj,
Kader bodemo vřtali odi smerti nasáj!

Slomřhek.

X. Sdihvanje po mladosti.

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.

O joj meni, révesh vbogi!

Nisim na tim sveti vezh? —

Alj fim v' kakim temnim logi,

Kjer je vsaka srezha prezh?

2.

Travniki 1) lepo zvetozhi

Vas sa me vezh tukaj ni!

Ptizhi lepo spevlajozhi

Odleteli ste tud' vi.

3.

Na ledinzi, 2) kjér veseló

Tergal fim ledinzhize,

Jih je ternje sdaj prevselo,

Ni vezh vidit' roshize.

4.

Kjé ste sdaj vi hribzi sali,

Ktirih fim se veselil,

Kjé metuli vsi oftali,

K' sem po roshzah vas lovil!

5.

Jeser vidim tamkaj ravno,

Kjér so lepi travnki bli,

Roshiz nizh, le vodo kalno,

Kjér gniloba zhervóví.

1) Senosheti. — 2) Lepa selena trata.

6.

„Stermi poti ste postale
 Lepe, gladke ftese vi,
 S' ternjam, s' gadmi se nafilale,
 Trata vezh ne seleni.

7.

Hodil sim po njih nedolshen,
 Popiskaval sim vesel;
 Ako ravno rojen vboshen,
 „Srezhen ves sim lahko pel.

8.

Vsi tovarshi ljubesnivi
 Bli so mi prijateli,
 Perlisvavzi sapeljivi
 Dalezh so od mene shli.

9.

Pred menó sdaj previsoke
 Vidim sterme gore stat',
 Vode sa menó globoke
 Moje dela podkopat'.

10.

Téshta lét me k' semlji vlezhe,
 „Skerb veselje mi kasi,
 Blishej blishej smert me klizhe,
 K' semlji truplo le tishí.

11.

Oj mladost preljubesniva!
 Ti nam le veselja dast;
 „Starost mersla in strohliva!
 Sa prijatle zherve 'mash.

12.

Oj veselje prasno sveta!

Kakor senza sgineš ti;

Tam se drugo nam obeta,

Kterga nikdar konez ni!

*Jak. ,Strafhek.*XI. V i g r e d. ¹⁾*(K o r o fh k a.)*

1.

Ljuba vigred se rodi,

In' oshivla vse stvari;

Lepo ptizhize pojó,

Ino roshize zvetó.

2.

Perletijo lastovze,

Lepe drobne ptizhize,

In' zhverlijo prav na glaf,

De je sdaj veseli zhas.

3.

Pride tudi kukovza,

Vsa prijasna ptizhiza;

Ona se tud' veseli,

Kér se vse oseleni.

4.

Sdaj golibar ²⁾ v' luft ³⁾ sleti,

In se tudi veseli,

¹⁾ ,Spomlad, mlado leto, smladlet.²⁾ ,Shkorjanz, shkorjanzhik. ³⁾ Srak, podnébo.

„Stvarniku prepeva zhaſt,
Kteri daja semli raſt.

5.

Prepeliza ſe glaſí,
Ino poje: „Pet petí:“
Semlje hladna poſtelza
Je vſa lepo ſelená.

6.

Vigred pa minila bo,
Léto ſe perbliſhalo.
Ravno tak mladóſt beſhi,
In ſe v' ſtaróſt ſpremeni.

7.

Kar polétni zhaſt zveti,
To v' jeſeni doſori,
In kar lepo srelo je,
To ſa ſimo s - hrani ſe.

8.

Barka próti kraju gre,
Sima perbliſhuje ſe;
Vſe ſe ſpravla mirno ſpat,
Drugo vigred ſopet vſtat.

9.

Ravn' tak hitro odleti
Tud' ſhteſvilo naſhih dní;
Naſho ſpanje bo pokóp,
Naſha hiſha mersel grob.

10.

„Spali bomo le en zhaſt;
Pride vigred tud' ſa naſ;
Vſtali bomo enkrat vſi
K' noví, vezhni vigredi.

XII. „S p o m l á d. 1)

(„Sh t a j a r f k a.)

1.

„Snég sa to leto flavò je she vsél,
 Hranil je starzhek svoj zhamar 2) vesél.
 Sebza 3) sapéla,
 'S parne 4) sletéla:
 „Ni' me she mrasek ti vsel!“

2.

„Slíshísh po gaju 5) prepevati tam!
 Ptízhke vesele spet perfhle so k' nam.
 Kok shvergolijo!
 Tebe budijo:
 „Lépa nedolshnost le vstán'!“

3.

Tamkaj po polji, po njivzah, 6) povsod'
 Sgodaj prepéva fhkorjanzhekov rod;
 K' vísh'k 7) se podaja,
 Lepo obhaja
 „Sonza, veséliga god.

1) Vigred, mlado leto. 2) Kosmata kapa sa' simo.
 3) Sebza, seba, zhinkovz, zhinkelza, žinf.
 4) Parna, fkedén. 5) Gaj, gojsá, hosta.
 6) Njivzah, gnjivah. 7) K' vísh'k, vísh'hek,
 k' nebu, v' íust.

4.

Tamkaj, kjér sonze potoke frebri,
Penza 1) veselá na verbzi sedi;

Lepo prepéva,
In' se odgréva;
,Stvarnika svojga zhefi.

5.

Tebi stvarniza 2) na sméh se dershi,
Ona sdaj novo obleko dobí:

Travnke selène,
Roshze romène.

Kako naš to veselí! —

6.

Zhreshnja vsa béla na grizhu 3) stoji,
Gleda na breskvo, ki v' vertu zvétí.

Vse rászveteno
In omladéno
Teb' se na proti smejí.

7.

Vse se sdaj gible, veselo shivi,
Zvetu na vsak'mu buzhelza 4) ledí.

Tam po ravnini,
Lepi ledini
Fantizh metulje loví.

8.

Tamkaj po sonzhnih komol'zah 5) poglej,
Pridni paširzi kaj 'majo sa 'n raj!

1) Penza, muhoviza, Grašmüffe. 2) Stvarniza, natora. 3) Grizh, hribez. 4) Zh'belza.
5) Komolz, homez, hribz.

Ovzhke pasèjo,
 Lepo pojèjo.
 Hola! — kak' juzkajo 1) sdaj. —

9.

Vel'ko veselja réš vigred 2) nam da,
 Urno pa naš do polétja peljá.

Leto beršh mine,
 Tud' jesen sgine,
 Sima nam roko podá.

10.

Tak bo minila tud' tvoja mladóš,
 Tak spremenila shivlenja sladkóš;

Vse bo minilo,
 Vse se stemnilo;
 Peršila bo smertna bridkóš.

Oroshen.

XIII. Novoletniza.

(S h t a j a r f k a.)

1.

Beš den se je perblishal,
 ,Stara nozh minila je;
 ,Staro léto ponovilo
 Nikdar vezh ne bóde se.
 Zhafno s' zhasam odtekuje,
 Nam min'jozhnost osnanjuje;
 Roshza she le perzveti,
 Ozvetena shé leshí.

1) Vukajo. 2) ,Spomlad.

2.

Le poglejte tam višhave,
 Jih saftaran beli léd,
 Morja strahne globozhine,
 De sterim nad njim pogléd.
 Vod' bres konza tam isvira,
 To pa jesar rék 1) poshira.
 S' njimi léta tezhejo,
 V' vezhno morje vtonejo.

3.

V' zhudne kroge se obražha
 Po shirjavah velik svét;
 ,Sonze nam po dnevi sveti,
 In po nozhi mesenz bléd;
 Svesda svesdi pot nahaja,
 S' svojo luzhjé njo napaja;
 ,Sonze svesde satemni,
 Temna nozh pa rasšvetli.

4.

Zherna semlja, dobra mati
 ,Se postara, omladi;
 Nam potreben sad pernačha,
 In preshivla vse stvari.
 Peretina in syerina,
 Dve in shtir nogata shvina
 ,Se rodi, in je vezh ni,
 Semlja l'he le seleni.

5.

Zhlovek gore prekopava,
 Morje je njegovi pot,

1) Tavshent vod, alj potokov.

Vse sverine ostrahuje,
 On je vseh stvari gospód.
 On narode premaguje,
 Duh nebes se doteknuje;
 Semlja in nebo stoji,
 V' prah se zhlovek spremeni.

6.

Svesde bodo otemnele,
 ,Sonza bode vezhni mrak;
 Sarja ne bo vezh denila,
 Nozh sgubila svetel snag; 1)
 Semlja se bo rasvalila,
 Vla lepota raskadila;
 Le kar zhlovek safadi,
 To na vezhno obstoji.

7.

Naf fromakov vse teshave,
 Vseh nesrezh nevsmilen grom,
 Vseh bridkost grosenske firele,
 Naf'ga shvota strahni lom 2)
 Lezen kratek zhas sadéva;
 Kratka je na semlji réva;
 Vse, kar semlja porodi,
 ,Se na semlji premeni.

8.

Vojške, kuge, bolezhine,
 Terdih zhasov grosni strah,
 Vse veselje in dobrote
 Pokadijo se ko prah.

1) Zir, lepota, — 2) Slomljenje.

Kjé je vbošhtvo vsih fromakov,
 Kjé sdaj frezha vsih vojshakov ?
 ,Sluha jih in duha ni,
 ,Samo djanje she ilovi.

9.

Poshli, Ozhe! ojsre shibe,
 Zhe se tebi dobro sdi,
 Alj veselja sale roshze,
 Dober Ozhe si nam ti!

Tvoje roke smo veselí,
 Le pomozh nam ti podéli;
 Naj se v' djanji vsih ljudi
 Tvoja volja vselj sgotí.

Slomfhek.

XIV. Prijasnost shlahna rosha.

(Sh t a j a r f k a.)

1.

Posnam eno roshzo, prelepo zvetí,
 Nar shlahnej med drugimi ona dihi;
 Naj salfha 1) zhloveka frebro in slató,
 ,She lepfhi ga ona osalfhala bo.

2.

Vse shelno jo jifhe, tok star, kakor mlad,
 Is zeliga serza bi vsaki jo rad;
 Alj malokateri jo dobro posná,
 Veliko jih sbera, in se ogoljfa.

1) Naj zira.

3.

Na polju shivlenja veliko jih je,
 Pa ena le stori nam fresno serzé;
 To pravo bošh samo po duhi sposnál,
 Goljfi vi nikar de bi roko podál!

4.

Te réva sadéva, ti roko podá,
 Alj delo sagreva, te hladno pihlá;
 Te shalošt obhaja, sovrašhtvo pekli,
 Te s'ljubó prijasnostjó ona hladi.

5.

Spotike sakriva, po poti pelá,
 Ljubesen oshivlja, sovrašhtvo konzhá,
 Drevenga, saspanga k' zhednosti budi,
 Lashnive goljfive od sebe podí.

6.

Le zveti, o rosha! med nami lepó,
 Tvoj duh naj nam daja shivlenje fladkó;
 Si lepszala serze, bošh lepszala she:
 Prijasnost je, roshiza, tebi ime.

Vodufhek.

XV. Tri nar lepszhi roshize.

(*S h t a j a r f k a.*)

1.

Tri roshze naj v' našimu vertu 1) zvetò:
 Ta perva je rosha veselja;
 Naj vselej opléta nam našho glavò,
 Pravizhna naj spolni se shelja!

1) Gartelnu.

2.

Tri roshze naj v' nashimu vertu zvetó:
 Nedolshnosti lilja ta druga;
 Lepota to nashiga serza naj bo,
 De vést nam kaj hud'ga ne shuga.

3.

Tri roshze naj v' nashimu vertu zvetó:
 Selén roshmarin pa ta tréka; 1)
 Na nashim pokopi vsajena naj bo,
 Selená od véka 2) do véka.

,Slomshék.

XVI. Prasnost svetá.

(K o r o s h k a.)

1.

Alj na t'ga svetá plazhilo
 Mislim, vidim vse na rob;
 Rad bi djál to oblazhilo
 Moje 3) dúšhe noter v' grob.
 Le po miru moja dúšha,
 Le pokoja si sheli;
 Pa nihzhér ji to ne unfha
 Ona ga ne sadobi.

2.

En'ga brata rad bi najshel,
 De bi mojih misel bil,

1) Tretja, tretka. 2) Vek, stoletje, na vezhno.
 3) Svoje.

Alj saštojn tok dalezh sajshel,
 Kér fim nja senzò lovíl.
 Le na perlih mu flonéti,
 Njemu vse savupati,
 Oj deb' blo to frezho 'mèti,
 To veselje vshivljati!

3.

Odpovej se le tim sheljam,
 Terpi voljno, o serzé!
 Glej, pod frezhò in veseljam
 Tudi shalošt fkrita je.
 Poj Boga hvaleshne pémi,
 Zhres ljudi kar ne mermraj;
 Le obfeshi vse v' ljubeshni,
 Vse sa brate ti sposnáj.

4.

T'ga shivlenja savesile
 Ti nesfrezhne spremishluj,
 Jim pervunshaj dobre déle,
 Jim povsed' na strani stoj.
 De lih nozhbo gréh pustiti,
 Djanje njih t'ga vrédno ní,
 Morash vender jih ljubiti,
 Kér te Bog tako vuzhí.

5.

Le verjémi, ura pride,
 Prešhla bo njih téme nozh; 1)
 Kér se boshja volja 'side,
 ,Svétla jim bo prava luzh.

1) Koroshzi isrezhejo nuzh, namešt

Oni bodo vse sposnali,
 Kakor ti sedaj sposnásh;
 Bogu zhest in hvalo dali,
 Kakor jo ti njemu dásh.

Mih. Andreašh.

XVII. Mertvišhe. 1)

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.

Glej! v' pokoju vse prebiva
 Na mertvašhkim britoš,
 Mirno bres škerbí pozhiva,
 Po mertvašhko vse molzhí.
 Hribzi mali so, in lizhni,
 Vsa posvetnost v' njih trohni;
 Prerok tebi so refnizhni:
 Kaj bošh enkrat tudi ti.

2.

Glej! mertvašhke gole glave,
 Ino béle te kofli;
 Bile enkrat so lepave, 2)
 Pa šhe lepšhi, kok si tí.
 Tebi so podobne bile,
 Ti pa jim podoben bošh,
 Kér nehajo tvoje shile,
 Kér te smert dobi na rosh. 3)

1) Britoš, kraj mertvih. 2) Lepote. 3) Rajtengo.

3.

Tu, kjér smert pravizo nósi,
 Ves posveten shum nehà,
 Tudi zhervizh dobro kosi,
 Tukaj vsak' sadošti 'ma.
 ,Star'mu vboshzheku se vgibat' ¹⁾
 Pred bogat'zam tréba ni;
 Préj ga hotel ni pogledat',
 Sdaj per njemu rad leshí.

4.

Vse nadloge per tih vratih
 Dokonzhajo se sa všim,
 Revni spijo per bogatih
 V' hladnim kríli maternim.
 Ni nobene vezh shlahtnije,
 Visokosti, ne zheští;
 Imenitnost vša sagnije,
 Bode prah, in pa kósti.

5.

Le pozhivajte v' pokoji
 Mertvi bratjé vsaki zhas;
 Dokler mi po svoji hoji
 Tukaj dojdemo do vas.
 Kér se naša dúsha verne
 K' svoj'mu ,Stvarniku nasaj,
 Naj se truplo k' vam sagerne
 V' le te tihi, hladni kraj.

U r e k.

¹⁾ Henjati, vihati, isogniti se.

XVIII. Egiptovski Joshef.

(K o r o f h k a.)

1.

Si mojmi bratezi sim hodil, 1)
 En fantizh she le shtirnajst lét;
 Per ,Sihemú na pašho vodil,
 ,Sim ljub'zhek bil svojih jagnét.
 Jes nisim vedel, kaj je shaloft, .
 ,Sim pel, s' pastirz' se veselil,
 ,Sim sravno svojih ovzhiz 2) skakal,
 Nedolshen kakor one bil.

2.

Pod eno drevze sim se vsédel,
 In svojiga Boga molil,
 Tam strashnost svojih bratov svedel:
 „Ti bošh sdaj svojo kri prelil.“
 V' vodnjak 3) so hotli mene vrezhi,
 Deb' moral tamkaj konez vsét',
 Nizh nisim 'mel ko mile solse
 ,Se grosovitnessham 4) odtét'.

1) Roshani, kiri vezhkrat nemshke besede med flovenske meshajó, te perve 4 vershe tako pojó:

S' mojmi braterzi sim rajshal,
 En pubezh she le shtirnajst lét,
 Per ,Sihemu na pašho pelal
 ,Sim moj shozhezh brumnih jagnét.

2) Bizhez. 3) ,Shtepih. 4) Nevsmilenzam.

3.

Pa je she tako morlo biti,
 Ravn' kupzi memo pridejo;
 Savupajo dosti dobiti,
 Naprodaj me ponudijo.
 Barant 1) je bil kolj hitro sklenjen,
 Veselo dnar med t'bo delo; 2)
 Zhe so me ravno tam prodali,
 Jim nisim vsel jes to sa slo.

XIX. Sedajni svet.

1.

Naf poshtenost sapustila,
 In' odkritoserzhnost spi;
 Brumnost se je v' kotez fkrila,
 Sa pravizo pota ni.

2.

Sdaj ljubesen omaguje,
 Dobrotlivošt v' jezhi je,
 Prava véra slo vgašnuje,
 Zhednost pa sa kruham gre.

3.

Sdaj resniza pokopana,
 In savupanje nori;
 Sramoshlivošt je saspana,
 In na steni vést vísi.

Slomshék.

1) Ta antel. 2) Bratji se s' doarmi fhtejejo.

XX. Rasvujsdan svét.

(K o r o f k a.)

1.

Eno pesem pojmo mi:
Sadershanja shleht ljudi,
Od ponozhnih létovzov,
Pjanzov ino šhpilovzov;
Od veshnikov 1) in goljušov,
Tudi drugih potepuhov;
Prav njih stan prevdarimo,
Tok shivét se varjimo!

2.

Le poglejmo te ljudi,
Ki so svunaj vse nozhí,
Kako strahno se deró,
Kakor sove vriskajo;
Se v' nesramen gréh podájo,
Eden drug'ga sapeljájo,
Sravno šhe šhtimajo se
,Svoje glave ábotne. 2)

3.

V' zhasi škupej se sberó,
In po samim letajo,
Hodijo pod okne stat,
In pod druge strehe spat.
Eden drug'mu se glasijo,
Pesmi klafarske krizbijo,

1) Voglarjov, veshnikov, 2) Bedaste.

'S zel'ga gerla jůzkajo,
Všim nepokoj delajo.

4.

Shenske, vam se zhudit' je,
De jim vse verjamete,
De vam dopovedat' ni:
Varvat' se takih ljudi.
Vam od svunaj se šladkajo,
Snotraj mišhenzo imajo;
Kdor je sgubil dobro vést,
Kok en tak bo zhlovek svést?

5.

Nar bolj se je takih bat',
Ki se hozh'jo smiram klat';
Naj jim malo rezh pové,
'Se shé s' jesó v' lafe gré.
Perdušhvati se, in kléti,
V' miso bit' in glashe tréti,
Obernít' po konzu vse,
Takih dobra volja je.

6.

Koljko najdemo ljudi,
Ktirim nizh sa dobro ní;
Sa vse šveto so, ko léf,
Kakor ogenj pa na pléf.
Le poglejmo mí te ofle,
Naj saškriplejo le gofle,
Shé po konzu škakajo
In po norško rajajo.

7.

Kjér je semenj, alj en s-hod,
 Majo taki shé svoj pot;
 Tamkaj se pohájajo,
 Po tabernah rájajo.
 Le tepenje ino klanje,
 To je njihovo zérkvanje;
 Vso obtlezheno 1) glavó
 Nesejó od tam damó.

8.

Sdaj poglejmo eniga,
 Ki se v' jigro vef podá:
 Kar dóbi, sapíje vse,
 Pjan, saspán 's taberne gre.
 Zhe sgubí, nehati nozhe,
 Rajshi vsajem 2) vseti hozhe;
 ,Shpila ino pije le,
 Dokler vinar v' mofhni je.

9.

Od fkerbí ne more spát'
 Hozhe v' senjah tud' kvartát';
 ,Samo shpilát' je nja méd,
 De ga lih peljá na léd.
 Premoshenje vse sapravi,
 In' she dúsho verh postavi;
 ,Samo kvarte so nja bog,
 Jih zhefti do starih nog.

1) Obtóizhenó. 2) V' lehen.

10.

Dosti najde se ljudi,
 Ktirih mosh beseda ni;
 Njih navada je legat',
 Njih veselje opravlat'.
 Krašni blishnimu poshtenje,
 To je njihovo shivljenje;
 Alj jim rezheh: „To je greh!“
 Bojo 'meli te sa smeh.

11.

,Spet se drugi najdejo,
 Ki bres mere pijejo,
 Vlivajo v' svoj polovnak,
 De ne morjo vezh zhes prag.
 Vse taberne obletijo,
 Sadnizh v' lushi obleshijo.
 Ki po svinško tak shivò,
 Kaj sa dušho sadnizh bo?

12.

Shenske, kar ne mislite,
 De bi vi isvsete ble;
 Ref, de moshtvo pridno ni,
 Pa she huj ste shenske vi.
 Kakor Eva v' rajn snala,
 De Adama sapeljala,
 Ravn' tok snate tudi vi;
 Vsaki naj se val boji.

13.

Tam poglejmo mi ené,
 Kako hodjo ofertne; 1)

1) Lishpane.

Le po moshkih gledajo
In sa njimi letajo.

Druge shganje tabernajo,
De tamé kaj piti majo;
Alj poglej, na stare dni
„She belizha“) v shepu ni.

14.

Sdaj shé hohe zeli svet
Po gosposko vse shivét',
Ravno tok med moshtvami,
Kakor tud' med shenstvami.
Vse se rado napihuje,
In zhes druge povsdiguje;
Naj bo hlapez, alj gospod,
Vse je polno vrashjih smot.

15.

Bratji! 2) lepo prosim vas:
To shivlenje ni sa nas;
Kdor bres pameti shivi,
„Se na vezhno pogubi.
Le poshteno mi shivimo,
Greshne pote sapustimo;
Sdaj je shlahen, slati zhaš
„She poboljšhanja sa nas.

*Po Mih. Andreashovi
pomnošhena.*

1) Vinarja, 2) „Sestre!

XXI. Kmetiški stan.

(Shtajarska.)

1.

Vsi stani na svetu
 Potrebni so nam,
 Posebno pa kmetstvo,
 Gospodstvo s' mashtvám. 1)

2.

Gospodstvo naš visha,
 Pravizo storí,
 In mashtvo pa steso
 V' nebela vuzhi.

3.

Gospodstvo in mashtvo
 Sdaj 's misli pustim,
 Isvoljeno kmetstvo
 Naj v' pesmi slovím. 2)

4.

,Spolhtvati se more
 Lep kmetovski stan;
 ,Sam Ozhe nebeski
 Je kmet imenván.

5.

Bog klizhe v' vinograd
 Na delo ljudi,

1) Mashtvo, duhovni stan. 2) Zhestim.

In vsakmu na vezher
Plazhilo deli.

6.

Na semljo zhlovéfhkiga
,Serza je fjal
Svelizhar besedo,
In sème je djal.

7.

Vfim drugim stanovam
Kmet shivesh deli,
,Sam sebe in svoje
Lepò ofkerbi.

8.

Kruh, vino perdela,
Shivino redi,
Perpravlja tud' druge
Potrebne rezhi.

9.

Per svojim pohishti
Ima golpodār
Sa vsak'ga berazha
Perpravleni dar.

10.

Od svita do mraka
Ma delati kmet:
Sdaj orje, sdaj seje,
In tudi gre shet.

11.

Sdaj mlāti, sdaj veja,
 Sdaj kleple kofō,
 Sdaj sezhe 1) s' njō travo,
 ,Sufhi sdaj fenō.

12.

V' vinogradu dela,
 On rēshe, kopā,
 Sdaj prēfha, in vinze
 Na prodaj peljā.

13.

Sdaj konjam polaga,
 Napravlja jim rēs,
 Sdaj shvinzo napaja,
 Nareja ji smēl.

14.

Sdaj feka, sdaj tēfhe,
 Sdaj vertat' hiti;
 Perpravlja kolese
 In plote gradī.

15.

On konje napreshe,
 Nabafhe blagā,
 ,Se v' ptuje deshele
 Na zēflo podā.

16.

Bizh pozhi, konj fkozhi
 In vŕrano sletī,

1) Reshe, kofī.

Glej, vos se mu sverne,
In v' gravbi 1) lesní.

17.

On teshko vsdiguje,
Ga herbet boli,
Pa dobre je volje,
Kér dnarje dóbi.

18.

Shelesa fi kupi
Sa vos ino plug,
She rad bi fi kupil
En zheren 2) klobúk.

19.

Pomisli na sheno,
De nima solí,
Ji kupi dva shtóka,
Zhe nima sa trí.

20.

Ves shejn ino lazhen
On pride nasaj,
In proli: „Oj shena!
Le jesti mi daj.“

21.

„Po piti fi pojdem,
Pogledal bom v' klét, 3)

1) Grabni, jami. 2) Zheden 3) Hram.

Te zhaš pa le dobro
Perpravi mi jéd.“

22.

Sdaj dazjo plazhuje,
Sdaj delavze 'ma,
Sdaj tezhe h' kovazhu,
Sdaj v' malen 1) peljá.

23.

Sdaj gnjive povasha,
Sdaj kolje oštri,
Sdaj zhefnje vzepluje,
Sdaj verbe šadí.

24.

Zel den je na nogah,
In ne posedí,
Ko tedaj kër v'peto
Kak teren dobi.

25.

Na vezher se vleshe,
Na šlami sašpi,
Pred dnevam ga sopet
Petelin sbudí.

26.

Drushini vkasuje,
Kaj delat' imá:

1) V' mlin sašeljá.

„Ti pojdi na polje,
Ti bodi doma.“

27.

Zel teden ¹⁾ kmet dela
In se veseli,
De sebe in lvoje
Poshteno shivi.

28.

On vse opravila
Bogu isrozhí,
„Si shvishga in poje,
Veselo shivi.

29.

Svelizhan prav lahko ✓
Vfak kmetizh bi bil,
Deb' le ob nedelah
Tok slo ne gresnil.

30.

Vse to, kar zhes teden
On dobriga stri,
V' nedelo sapravi,
In dusho sgubi.

31.

On v' zerkvi od sadej
Per vratih floni,
Is zerkve pa hitro
V' taberno leti.

32.

Tam pije s' tovaršmi,
In tudi kvartá,
Nja shena pa folse
Preliva domá.

33.

Dolshnike ne plazha,
Jih vodi sa nos,
Na starost ostane
Rastergan in bos.

34.

O kmetizh! ohrani
Poshteno ferzé;
Le varvaj krivize
In pjanosti se.

35.

Ne hôdi v' taberne,
Ne hôdi kvartát,
Ne dajaj se slabim
'Tovaršham spelát.

36.

Per domi ostajaj,
Po polji pogléj,
In roshenkranz v' rokah
O prasniki 'mej!

37.

Dolshnosti dopolni
In boj se Bogá,
Tok bodelh ti vreden
,Sto zentov slatá.

Is stare predelana.

XXII. N e d e l z i. 1)

(K o r o f h k a.)

1.

K'dar bi ljudjé v' ljubésni vfi
 Kerfhanfko prav shivéli,
 Veselo shé shivlenje bi
 Na timu svétu 'meli,
 Na sveti pa ljubésni ni,
 Kiro Bog hozhe 'méti; 2)
 Ljudjé so sdaj tako hudi,
 De ni mogozh' poved'ti. 3)

2.

Ljudjé rezhi sovrashijo,
 Katire sam Bog ljubi,
 In se na tih pohujfhajo,
 ,Svojim dušham h'pogubi.
 ,Sovrashit' bi iméli greh,
 In zhednost pa ljubiti;
 Per enih je pa vse en sméh: 4)
 Zhednost alj gréh storiti.

3.

En k'tér nedelze fhe dershi,
 Si sejo posvezhuje,

1) Soprasniki, povdarjeni prasniki. 2) Ki Bog
 jo méti hozhe. 3) De ni poved't mogozhe.
 4) To je vse eno.

,Sofede sa lutersh dershi, XIX
 In tiste sanizhuje;
 H' kerfhan'kim navkam ga pa ni,
 Kjér bi se 'mel vuzhiti,
 Kar Bog in zerkuv naf vuzhi,
 Deb' vedel prav shivéti.

4.
 Pregréhne pésmi se pojò,
 ,Se raja po tabernah;
 Nar huj pregréhe se godò,
 ,She nar vezh ob nedélahi
 K'dar se pa v' zérkvi Bog zhefí,
 ,Skus pétje 'no shebránje, 1)
 Per takih tamkaj ajfra ni, 2)
 Le sméh je, in mermranje.

5.
 De se lih pije no jigrá,
 Zele nozhí veluje, 3)
 Per takih to sa prav veljá,
 Jih nihzher ne toshuje;
 Kdor pa postave vse sheli
 Pokorno dopolniti,
 In' prav poshteno tok shiví,
 Sashmágan more biti. 4)

6.
 Nedele posvezhujmo mi
 Smolitvo ino s' navkam,

- 1) Darvanje. 2) Pebeshnosti per takih mi.
 3) Vogluje, voglari. 4) San'zhvan on more biti.

Pa delavnik se naj zhešči
 Le s' délam in s' opravkam!
 Delavnik enkrat bo nehál,
 In vézhna bo nedelja,
 Plazhilo Bog bo vsak' mu dal
 Saflushenga veselja.

Mih. Andreash.

XXIII. V b o š h t v o.

(K o r o š h k a.)

1.

Blagor mértvim, ktiri spijo
 V' hladnim krili maternim;
 De na sveti ne terpijo
 Toljko, koljkar jes terpím.
 Srezha me je sapustila,
 In pomózh me ne posná;
 Nimam pridniga kófila,
 In vezhérje ni domá.

2.

Bogatini fi svojijo
 Shito, sadje ino dnar,
 Vbogim vboshtvo le pustijo,
 Sa fromaka jim ni mar.
 Zele dni, nozhi gostiti,
 Se mastiti, prevézh ni;
 Vbogim koljkaj podeliti,
 To se jim pa shkoda sdí.

3.

Dobrovoljzi tam trushijo,
 Majo musko, majo pléf;
 Tu otrozi le krizhijo,
 In' sdihuje mati vméf:
 „Ozhe, kruha! flishim vpiti,
 Atej, atej, sebe me!“
 Kam se hozhem oberniti?
 Glad in huda sima je.

4.

Alj ni milosti na svéti,
 Ni ljubesni per ljudéh!
 S' vbogim vsmilenja ne 'méti
 Nimajo shé vezh sa gréh.
 Kdor she vbohtva sam ni nofil,
 Te ne vé, kako boli;
 Kdor ni lazhen kruha profil,
 Tud' ne vé kako dihi.

5.

Alj nehajmo mi toshvati,
 Déber Bog she vselj shivi,
 Hozhe nam pomozh poslati,
 ,Saj naf on posabil ni.
 On, ki roshize oblazhi,
 Ino ptizam jéti da,
 Tud' sa naf, ki vbohtvo tlazhi,
 Shivesha dovolj ima.

XXIV. V e s e l i z a.

(S h t a j a r f k a.)

1.

Veselo na svéti shivet'
 ,Si mormo prav lepo sapet';
 Le naj se nam serze ogreje,
 Molzhati nobeden ne smeje.

2.

Ker pridejo shalofni dni,
 ,Se hitro nam vse premeni;
 Nam zvetje veselja odpade,
 Naš solse posilijo rade.

3.

Pā vender obvupati ni,
 Savupanje naj naš shiví;
 Naš tukaj pomozh sapustila,
 'S nebés se nam bode rošila.

4.

Kdor prav'ga prijatla imá,
 Veselo mu roko podá,
 In rezhe: prijatel, Bog shivi!
 Ostani mi svest, ljubesnivi!

5.

Prav shidane volje smo mi,
 In serzu se vinze smejí;

Veseli si kupze, ¹⁾ nalijmo,
In vinze po pameti pijmo.

6.

Ni tukaj ostaje sa nas,
Tud hrašt ²⁾ se podere svoj zhaš;
Zhe ravno flavo bomo vseli,
Ostanemo vendar veseli.

7.

In kedar nam enkrat bo vmret',
Sapuštiti vinze in svét;
Ne bodemo vinza vezh pili,
Savshivali, kar saflušili.

8.

Prijateli! kaj je sa to,
,Saj Ozhe naš sdrushil spet bo;
Poshteno le tako shivimo,
De sopet se tam veselimo.

Fel. Globozhnik.

XXV. Vesélo shivljenje.

(K o r o f k k a.)

Shé na tim sveti
Zhlovek veselje 'ma,
Bog nam ga dosti
Vshivljati da.

¹⁾ Glashke. ²⁾ Dob.

To déte fhe le vleshe se,
 Shé najde svoje veselje:
 Kako prešladko se imeji,
 Kér mati ga doji.

Shé na tim sveti i. t. d.

Glej, fantizh 1) léta in jigrá,
 On v' tim svoje veselje 'ma:
 En' vprishan 2) kamzhizh, en metil 3)
 Je nja veselja zíl.

Shé na tim sveti i. t. d.

Mladénzh imá v' tim veselje,
 De 'ma dobre prijatele.

Nesnane in nove rezhi
 ,Sposnati 4) se vuzhi.

Shé na tim sveti i. t. d.

Moshú otrozi in shená
 ,So ljubhi koker pol svetá,
 Nad délam storjenim svešto
 Veselje 'ma vel'kó.

Shé na tim sveti i. t. d.

Tud dedej se rasveseli
 Nad svojim mladim vnukami, 5)
 Je gmeten 6) svojih starih dni,
 ,Se raja veselí.

Shé na tim sveti i. t. d.

1) Pubizh. 2) Pifan. 3) Metul. 4) ,Sposnarat'.
 5) Njegovih otrok otrozi. 6) Vesel.

Tok vsaka starost, vsaki stan
 S' veseljam svojim je obdán;
 Kar Bog nam da, savshivlajmo,
 Vse nam vелеva to. 1)

Shé na tim sveti i. t. d.

Mih. Andreašh.

XXVI. Slovojemanje.

(Sh t a j a r f k a.)

1.

,Sreznho, freznho ozhe ino mati,
 Dobro naj priatlam se godi!
 ,Sreznho, freznho sestre ino brati,
 Sdravi bodite tud' moji snanzi vi!
 ,S' teshkim serzam se od vas sdaj lozhim,
 Vezhni Bog sam vé, alj pridem she?
 Le to frezho si she tukaj voshim,
 Videt' shive ino frezhne sopet vse.

2.

Radi smo veseli skup' sedeli,
 Sdaj ne bomo, ker grem jes od vas;
 Radi se smejali ino péli,
 Alj prehitro minil je veseli zhas.
 Kedar bote se she veselili,
 Ino dobre volje snajdli se,
 Oh, de bi se brata tud' spomnili!
 Ktér od vas se v' dalne kraje lozhil je.

1) Vse kashe nam takó.

3.

Zhe bi smert te zhaš me pokosila,
 Ino vezh ne mogel priti k' vam,
 Zherna semlja truplo mi s-hranila
 V' hladne jame tih in vosek hram:
 „She po smerti me ne posabite,
 Ino vezhno luzh volhite mi,
 Mile solse na moj hribez lite,
 In rezite: „Ljubi bratez, sladko spi!“

4.

Prevezh pa ne smete shalovati,
 Zhe prijatla stisne suha smert;
 Ura pride, on ima spet vstati,
 Zhe je v' zherno semljo ravni sapert.
 Sopet mati sina bo objela,
 Dal prijatel snanzu bo rokó;
 Najdla shena bo moshá veselá
 V' raji, kjer flovójemanja vezh ne bo.

Hašnik.

XXVII. Dobra volja

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.

Všelj tukaj *) ne more tok biti
 Sdaj, dokler se mešenz mladí;
 Vše s' zhašama more miniti,
 Kar s' nami na semlji shiví.

*) Temo.

2.

Ljudi se je dost' veselilo,
 Ki semlja sakriva jih sdaj;
 Deb' se jim le dobro godilo,
 V pokoju pozhivajo naj!

3.

Sa nam' se bo taka godila,
 Dost' shidane volje jih bo;
 Kér semlja naš bode sakrila,
 Tud' naš se naj spomnjo takó!

4.

Veselo sdaj skupaj sedimo, 1)
 Shtimamo en' drug'ga lepó,
 Is zéliga serza shelimo,
 Deb' smeram ostalo takó.

5.

Kér vfelej ne more tak biti,
 Se derš'mo veselja svestó;
 Bog vé, kdaj naš sna raskropiti
 Na lévo, alj desno rokó.

6.

Se bodedo enkrat lozhili,
 Ostanejo skupaj serzé;
 Veselo se bomo spomnili:
 Nam dobro godilo se je.

7.

In dokler mi skupaj shiyimo,
 Pa snidemo tukaj se spét,
 Per konzu od kraja sazhuimo
 S' poshtenjam veselo shivét'!

Slomšek.

1) Stojimo.

XXVIII. Poslédna veseliza.

(S h t a j a r f k a.)

1.

Vse tukaj ne more tak' biti,
 Ko zhlovek zhloveku sheji;
 Alj prav se pa more sgoditi,
 Kar zhlovek Bogu isrozi.

2.

Ljudi se je doiti lozhilo,
 Veliko pomerlo jih je;
 Le ta je rne vse veselilo,
 De enkrat spet vidimo se.

3.

Saj mertvi pod semljò le spijo,
 Pozhiva njih trudno telò,
 Njih dushe pa tamkaj shivijo,
 Kjér smerti in folse ne bo.

4.

Sa kmeta je shaloftna setuv,¹⁾
 De léme na njivo gre fjat;
 Veselo pa zhaka na shetuv,
 In hodi veselo orát.

5.

Ne bodemo vekoma spali,
 ,She lepši bo vftalo telò,

1) ,Setvina, fjanje.

Veselo si roke dajali,
Ker pojdemo v' vezhno damò.

6.

Ljubesen, ki v' ferzi prebiva,
Ljubesen prijatle vuzhi;
De semlja le truplo pokriva,
Alj dushe nam smert ne vmori.

7.

Ljubésen bo vezhno ofala,
Ofali prijatli tud' mi!
Bogu bodi zhaft ino hvala,
Ki lozhi in sdrushi ljudi.

8.

Sdaj, bratjé, si roke podajmo,
De hozhmo poshteno shivét';
Is semlje v' nebesa poglejmo:
Tam' videli bomo se spét.

Slomfhek.

XXIX. Sdraviza sa ,Slovenze.

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.

,Slovénz ,Slovenza vabi:
Zhe se ti pit' ne gabi, 1)

1) Gnusi.

Tak pridi v' gorzo k' nam!
 ,Smo dobre volje tam.

2.

Bomo enó sapéli,
 De bomo prav veselí;
 Vsa shalóft naj nehá,
 Kjér vinze je domá.

3.

Vifoke so gorize,
 In shlahne so tertize,
 Ki per nas rastejo,
 In vinze dajajo.

4.

Vinograd obdelvati
 ,Slovénz vsak' mora snati;
 Kdor delal prav ne bo,
 Naj pije le vodó

5.

Tud' terte se salsijo,
 Prej de vinze rodijo;
 Naj tudi se putí,
 Kdor vinze pít shelí.

6.

Po pameti ga pijmo,
 De pamet ne sgubimo;
 Kok gerdo bi pazh blo
 Nesnati kam damó!

7.
Kdor vinze prav savshiva,
Veselje v ferze vliva;
Zhe ferže dobro ni,
Ga vinze le fikasi.

8.
Sdaj kupize ¹⁾ nalijmo,
Na sdravje tvojo pijmo,
Ki si povabil naš,
De nam je kratek zhaš.

9.
Napij sbe ti sdravizo
Sa drushbe veselizo;
Zhe prasen bo bakál,
Bosk pa sa drus'ga dal!

Slomshék.

XXX. Vínfka terta.

(*Sh t a j a r f k a.*)

1.
Na svetu lepshe roshze ni,
Kakor je vínfka terta;
Po simi spi, po let' zveti,
V' jesén fode nataka.

¹⁾ Glasheko.

2.

Te druge roshze tud' zvetô,
 Nobena ni tok shlahna;
 En zhaš zvetô, se posufhò,
 In minejo bres sadja.

3.

Po hribzih je nasajena,
 Od sonzhiza obšjana,
 Od kmetizha obrésana,
 Od Jesusa darvana.

4.

Nobene svete mashe ni,
 De bi ne bla darvana,
 Nobene dobre volje ni,
 De bi ne bla sposhtvana.

5.

Nasho serze rasveseli,
 Povsdigne nam veselje;
 Tud' slabim svojo mozh deli,
 Tolashi nafhe shelje.

6.

Otrokam sladko grosdje da,
 Mosham pa dobro vino,
 Sa vsakiga veselje 'ma,
 Sa to jo vfi zhestimo.

7.

Kok sladko je, pokusmo sdej
 Od vinke terte piti.

Bog ji she tudi sa naprej
Obilno daj rediti.

Is stare predelana.

XXXI. Vefeli hribzhek.

(*Sh t á j a r s k a.*)

1.

En hribzhek bom kupil,
Bom terte sadil,
Prijetle povabil,
She sam ga bom pil.

2.

Tam gori sa hramam
En terfek floji,
Je s' grosdjam obloshen,
De komej dershi.

3.

She zhrizhek 1) prepéva,
Ne more vezh spat';
V' tergatuv veleval,
Spet pojdemo brat.

1) Vengerl, ki sazahne peti, kedar grosdje medi
(mehko postaja), ino neha, ker grosdja
vezh v vinogradi ni.

4.

Konjizhki fhkreblajo

In vosjo tefhko,

Ker vinze pelajo,

K'je možhno sladkò.

5.

Prelepo rumeno,

Kak zhišto slatò;

Le pijmo polhteno

Preshlahno blago.

Poštari pomnoshena.

XXXII. Shent Urbanova.

(S h e t a j a r f k a.)

1.

Preljubi sveti Urban,

Ti dober nash mejash, 1)

V' gorizah ti stanujesh,

In shlahno grosdje 'nash;

Le sori ga — in medi ga,

Bosh dal nam dober moht. Bosh i. t. d.

2.

Veselo te na hribzi

Vfak kmetizh pozhefti;

Okolj podobe tvoje

1) Mejash, per vinogradi soled —

Rad brajdo 1) naredi.
 Le varji nam — ofkerbi nam
 Gorize shlahen sad. Gorize i. t. d.

3.

Vsak priden kmetizh Tkerbno
 Vinograd okopà,
 In h' svetimu Urbanu
 ,Se v' gorzo rad podá;
 Pogledat gre — kak' kashe fe,
 Alj zhepek she dershi. Alj i. t. d.

4.

Is gorze v' gorzo gleda,
 Alj Urban seleni;
 Vesel mejafhu kashe,
 Kdar selen plash dobí.
 Povabi ga — deb' v' hramek 2) fhla,
 In pila vsak en glash. In pila i. t. d.

5.

Po svetimu Miheli
 Tergatev 3) dobra je,
 O svetimu Martini
 Pa vinze kersti le;
 Le pijmo ga — hval'no Bogá,
 K' nam dobro vinze da. K' nam i. t. d.

6.

Na sdravje vsih ,Slovenzov
 Nafnih prijatelov;

1) Brajda, Weinheffe. 2) Hramel, kelder. 3) Branje.

Posebno pa Dolenzov,

Urbana sosedom:

Nalijmo mi — popijmo vsi,

„Slovenze Bog shivi! „Slovenze i. t. d.

Is stare popravljen.

XXXIII. „Shtajarsko vino.

(Shtajarska.)

1.

Prijatli! naj bo meni perpušeno,

Od vina bom sapel;

Rasveseli mosha in tudi sheno,

Mladenzh je tud' vesel.

2.

Naj se zhloveku kupiza nalije,

Mu serze saigra,

Boga sahvali, gladko ga popije,

In mozh shivotu da.

3.

Zhe hozhesf pit' domazhe shlahno vino,

Posnash Biselfhino? 1)

Kje vino je zhes shtajarsko starino,

Ki bi tak sdravo blo?

4.

Ne vogerfko, horvashko, lashko vino,

Franzofko, shpansko ne,

1) Biselfko vino,

Ni sdravšhiga zhres šhtajarsko šarino ;
Sa piti gladka je.

5.

Premozhne vina so sa naš vunajna ,
Tud' prenesdrave so ,
Pa Marpuršhni in Ptujšhini 1) priklanja
Vfaki gospod glavó.

6.

Preshlahna tud' Konjiškka je zhernina ,
Polškavzhan, Bisterzhan ,
Sa kralja vfiga šhtajarskiga vina
Je Prandnar prav sposnan.

7.

Tud' Lotemperško vino prav poglejmo ,
Alj ni shlahno blagó ?
Tud' Pikrarja posabiti ne smemo ;
Ga radi pijemo.

8.

V' okolzah našhe Drave ino , Save
Vinogradi zvetó ,
Nam dajo vina dobre ino sdrave ;
Slobno jih hvalimo.

9.

Zhe k'tirga serzhna shalošt rada lupi , 2)
Naj prime sa bokál ;
Le naj si šhtajarskiga vina kupi ,
Bersh shalošt bo pregnál.

1) Vino , ki per Ptuj raste. 2) Kole.

10.

Pazh shalofna v' resnizi je dolina,
 Ker vinske terte ni,
 Alj ,Shtajarzu da Bog sadofti vina;
 Naj ga sa to zhafti! —

Jos. Lipold.

XXXIV. Vino ino voda,

(*Shtajar fka.*)

Vino ino voda

Shlahne dvě rezhi,
 ,Skoraj bres nobene
 Bit' mogozhe ni.

Vino hozhe gospod biti,
 Voda se mu ne vkloniti; ¹⁾
 Hud' prepír med jima je.

V i n o:

Vino se na prodaj

Vosim krisham' svét. ²⁾

Mene vsaki hvali,

In me hozhe 'mét'.

Hlapzam kakor gospodarjam,

Kmétam, kraljam in zelarjam,

Vsim na miso nosim se.

¹⁾ Odkriti, perkloniti. ²⁾ ,Skus ves svet.

V ò d a:

Vòda jes pretezhem, 1)
 Meſta in veſi,
 „Se predajat' nezhem,
 Vſak me tok dobi:
 Bod' sa prati, alj sa vmiti,
 Bod' sa kuhat', alj sa piti,
 Bres vodé ne more bit'.

V i n o:

Réf je to, alj vino
 Hozhem bit' goſpòd;
 K' ſveti maſhi ſluſhit'
 Moram jes povſod'.
 Tud' per vſaki kompaniji, 2)
 Na ſedmini 3) in goſtiji 4)
 Moram jes na miſo prit'.

V ò d a:

Kaj pa prida ſtoriſh
 Pjanzam 5) vino ti?
 Kdor te prevezh pije,
 Pamet z'lo ſgubi.
 Kedar pjanzi obnorijo;
 „To ti délaſh,“ te dolſhijo;
 Kok pa hozheſh bit' goſpòd!

* * *

Voda fim ſapíti
 Sdrava bolj ko ti,

1) „Skus tezhem. 2) Tovarſhiji. 3) Pogrebſhini.
 4) Ohzeti. 5) Pilzam, pivzam,

Tega, ki me pije,
 Glava ne boli.
 S' vodo kerstjo otrozhizhe,
 Gledat' tam boshje oblizhje;
 Jes gospá, ti nif' gospód!

* * *

Meni saj ponujat'
 ,Se potreba ni,
 Kar na svetu raste,
 Vse me poshelí,
 Roshe, trava ino shito,
 ,Sadje de je rodovito,
 Mora vóda pomozhít'.

* * *

Vóda jes sim flara
 Per sheft tavshent lét,
 Vино Noe vsadil,
 Ni te blo popréd.
 ,Sonze te je hotlo spezhti,
 Morla sim v' pomózh pertezhti.
 Kak gospód ti moresh bit'?

V i n o :

Voda, de zhésh biti,
 Bodi ti gospá;
 Kdor me hozhe piti,
 Medro naj ravná;

Méro ima¹⁾ naj to pravo;
 S'vodó meľhat' me, je sdravo;
 Alj na misi naj se stri!

Nekoliko popravlena.

XXXV. P u š t n a.

(K o r o f h k a.)

1.

Pojte noter v' hifho k' nam,
 Vunej jit' ne véste kam;
 V' jispi ²⁾ je prijatelzá
 Od popotnih ljublená.

2.

Mersel veter slo breshí,
 Voda bliskaft led rodi,
 In perfili mornarjá
 Rad prebivati domá.

3.

Gore vse se bélijo,
 In planine svétijo;
 V' belim so obléz bene,
 Kakor bi v' nebése fhle.

1) ,Shpoga. 2) Hifhi, Roshan isrezhe v' jispi.

4.
 Volk perbeshal je s planin,
 In pergasil do ravnin;
 Gmeten ¹⁾ hodi po veséh,
 Kér ne misli, da je gréh.

5.
 V' oknah roshe rastejo,
 V' nje senize pikajo,
 In povabijo: „zibój!
 Ljubi moj, fhe ti sapój!“

6.
 Zhinkovz rad perzhinka v' vés,
 V' veshe ²⁾ s' vrazbam gré na plés,
 Kuram sernje sobleta,
 In bres straha skákléta.

7.
 Perhtra ³⁾ baba hodi sdaj,
 Kjér otrók se najde kaj,
 Buzne vampizh s' vilami
 Tih, k' so slo nasiteni.

8.
 Po sanenzu derkne se,
 Kamer hozhesih, lahko gre,

¹⁾ Lúfhen. ²⁾ Lope. ³⁾ Perhtra baba, ena pufháft,
 od katere se na Koroškem perpoveduje.

In krogule 1) shvenketò,
De popotni v' fran beshò.

9.

Puſt je, kdo bi ſhalovàl?
Vſaki primi ſa bokàl!

Bog nam ſhegnaj, pijmo ga!
Dobre volje vſe veljá.

10.

Pojte noter v' jiſpo k' nam!
Kaj bi vaſ ſhe bilo fram;
Tu ſmo volje ſhidane,
,Sméh brès gréha kupi ſe,

11.

Nam prijatelza je pézh,
V' ſimi ljuba, ſlahna rézh;
Njej le hvalo ſpevamo,
In ſmejòzh ſe gréjemo.

J a r n i k.

XXXVI. Kmetija bogatija.

(S h t a j a r ſ k a.)

1.

Nar bogatejſhi moſh je kmet,
Naj ravn ſe zhudno ſdí;

1) ,Shele.

Ker dostkrat nima sa odshtét!

Sa filo grofhe tri;

Veseljé pa, kdor prav sposná,

Katerga kmet ima,

Verjemi de sam sposnal bosh:

On je prav bogat mosh.

2.

Kraljevi grad se lisketá,

Od frebra in slatá,

Kralj shlahnih kamnov dost' imá,

Kar hozhe, se mu da;

Na slatim sedeshi sedi,

Krog njega se blefhi;

Alj mislish, de je kmet fromák,

Kér kralju ni enak?

3.

Prijatel' možno motish se,

Kér ne premislish prav;

Tud' kmetizh lih tak frezhen je,

Zhe priden je in sdrav.

On svojo hifhzo preskerbi,

S' potrebnimi rezhi,

In boshjih darov je vesel,

Katire je prijél.

4.

Bolj ko slato mu blisketá

Romeno fonzhize;

Sreberni trak tud luna da

,Skos kmetno oknize.

Miljonov kapelz se blischi
 : Mu v' rosi juterni,
 Krog hiše v' shlahnim zvetji vse
 Ledinze pišane;

5.

Kralj godze, pevze si redi,
 De mu prepevajo;
 Sa kmeta jih pa Bog shivi:
 Po gojskih ptizhke so.
 Prav sgodaj njemu pojejo,
 Budijo ga glasno;
 In ker na polje delate gre,
 Ga spremijo ptizbize.

6.

Na vezher sa kraljevi god
 ,Sto tavshent lamp berli;
 Alj kmetu, zhe ravn' ni gospod,
 Miljonov svesd gori.
 Prav sladko spanje njemu da
 Tud terda flamiza,
 Alj kralj pogosto od fkerbi
 Na perji slabo spi.

7.

Vsak priden kmet si perdobí
 Potrebniga blaga;
 Se lahko tiga veseli,
 Kar njemu, Stvarnik da.
 Zhe glešhta le šo belih kron,
 She bogat fluje on;

Alj kralj zhe lih milijone 'ma,
Le malo se posna.

8.

In Kedar vmerjeta oba,

In v prah poverneta,

Se kralj od kmeta ne posna,

Le zhednost tam velja.

Oh, kako frezhen kmetizh je,

Ki greha varje se;

Zhe flashi le Bogu lepo,

On kralj v' nebesih bo.

Jos. Lipold.

XXXVII. Dobrovoljni koszi.¹⁾

(*S h t a j a r f k a.*)

1.

She drobne ptizhize pojò,

Sapojmo tudi mi;

Bogu naj zhaft in hvala bo,

Katér nas vse shivi.

Noj Miha! ti saspani ptizh!

Ne flifhish nizeh? zlo nizeh?

Fantizhi vstanimo, tri flifhal sim bit,²⁾

Vodirje nalijmo, in pojdmo kosit.

2.

Poglej, nash kosed she kosi,

Prav jasno nebo je;

¹⁾ Senofeki.

²⁾ Klat'.

Saspanzi! de vas fram kar ni;
 Le bersh vsdignite se.
 Noj Jurka! oj ti veli ptizh,
 Ne pojesh donef nizh?
 Le koso sdaj v roke, in hitro sa njoj!
 Ledine so fhroke; bo likof nizoj?

3.

Matevsh nar gorshi kofez je,
 Ref glihe njemu ni;
 Glej, kak jo premiljonfko shge:
 Zhuj koso, kak shvishi!
 On dela, kakor turfki mezh,
 Le smuk! jo maha prezh.
 Pa Boga sahvali sa toljko mozhi;
 Glej, vfi smo se gnali, alj predi fi ti.

4.

Nektir ima dosti mozhi,
 Pa ojfirit' prav ne sna;
 Kofisha prav naravnal ni,
 Sa to mu malo 'sda.
 Tomash! pobrusi le koso,
 De prav sapela bo.
 Po tem jo spet reshi prav gladko naprej;
 Junaku se kofhinja vstavljat ne sme.

5.

Kertin ¹⁾ in kam'nja sogni se,
 De kofe ne skerhtafh ²⁾

1) Keftovov. 2) ,Stopish.

Prav hladna rosa donef je:

Jelj Grega, moj pajdāh?

Tam gospodarja sdaj poglej;

Le bersh naprej! naprej!

Rad jeſti in piti obilno nam da,

,Saj ſmo pokofili ſkor vsaki sa dva.

6.

„Fantizhi! donef pridni ſle,

Ne bil bi ne verjē!

Is zhutare napijte ſe,

De vsaki bo ſapēl.

Ti Blashe, dobro gerlo 'maſh,

Safukati jo ſnaſh.

Pazh, s' gerlam premorem deklizhev devēt;

Pa ſkerhano 1) koſo pooſtril bom ſpet.

7.

Pomahali sdaj travo ſmo,

Pred ſonzam koſe ſkri,

De jih olhkodvalo ne bo;

'S voderjov vodo 'slij.

Noj Grega! kar ne bodi tak,

Ne bodi meglenjak! 2)

Ojſtrila 3) poberi, in pridi pod hraſt; 4)

Vefelo ſavukaj vſim koſzam na zhaſt.

8.

Juhe! juhe! ſkonzhali ſmo,

Dobili vina pit';

1) Topo. 2) Meglenjak, megleni zhlovēk.

3) Klepe. 4) Hraſt alj dōb.

Potiza 1) se prilegla bo;
 Hozhmo njo sdaj drobit'.
 Glej mati nam sa likof da
 Plezheta dva, glej dva!
 Njej sdravje napijmo: Bog shivi nas vse,
 Ki daja nam roso in lepo vremè.

9.

Mladenzhi, ne posab'te vi,
 De nosi smert kosò,
 Pokofili smo roshe mi,
 ,Smert nas kosila bo.
 Le glejmo, de nas ne vloví
 Bres boshje milosti,
 Tak s-hranil po smerti, kak shlahno senó
 Bo Ozhe nebeski nas v' sveto nebó.

Jos. Lipold.

XXXVIII. Vesele shenjize.

(*S h t a j a r f k a.*)

1.

Lastovze, fhkorjanzi shvergolijo
 ,Svojo juterno molitvizo,
 Drobne ptizhke slobno nas budijo,
 Ko bi vedle, de na polje nam mudí se slo.

1) Potiza, gibanza, povijazha alj fhartil.

2.

Klafje srelo se nam she priklanja,
 Kakor vojsk shito romeni,
 ,Saj dovolj savshile smo si tpanja,
 Berso's posile! naj si vlaka dobro serp sojstri.

3.

Sdaj nad jezhenen pervizh se sakad'mo,
 Polj nad ersh ino polhenizhizo,
 In ko snopje dergnit¹⁾ se privadmo,
 Hitro tud' po ovfi, kakor v' enim tufhki, bo.

4.

Anzha hiti, njiva je prostorna,
 Ursha tud' sadosti ne hiti;
 Omahuje tovarshiza borna,
 Neshni serp pazh urno sem ter tje smuzhi.

5.

Ktira tak, ko Miza, sna ojsriti?
 Le poglēj, kak s' kam nam boskat' sna.
 Pazh gorje shenjizi naprej priti,
 Ktéra v' svojih rokah flabo sbrusnen serp imá.

6.

Hvala Bogu! sgodej smo skonzhale,
 De bi vselej tako pridne b'le!
 Pazh se bojo matere smeiale,
 Kedar bomo sopet na romeno polje fhle.

6*

¹⁾ Dersniti.

7.

Kedar tek shivlenja nash'ga mine,
 'Tud sa naš posledna shetuv bo;
 Le poshtene bodimo deklina,
 De na dušni shetvi nam ne bode prehudo.

8.

Ljuljka bo škos angele odbrana,
 Kedar Kristuf sodit' prishel bo;
 V' vezhen ogenj vershena in shgana,
 Shlahno sernje pa v' nebefih vezhno s - hran-
 jeno. —

Jos. Lipold.

XXXIX. Gorfki ovzhâr.

(*Sh t á j a r f k a.*)

1.

Jes sim en kmétovfki ovzhâr,
 Sa mésto mi ni mar;
 Alj vonder le verjem'te mi:
 Moj stan me veselí.

Jes svojo zhedo she posnám,
 Na pašho voljno njo peljám,
 In v' persih serze mi jigrá,
 Ko pred menó draplá.

Juhè! na gori lépo je.

2.

Jes sebi zhaš perkrajshat' snam
 Na pašhi, zhe sim sam;

Sdaj vſedem ſe na gladko pèzh,
 Premislím mnogo rézh;
 En tak, ko jes, pazh vreden ni,
 De Bog ſa njega tak ſkerbí;
 ,Sto tavshenkrat mu hvalo dam,
 De sdrave vude mam.
 Juhè! ſam Bog ſkerbí ſa me.

3.

Tershanov in meſſlanov ni,
 Deb' toljko ſrezhni bli;
 Ta krulov plasi ſe po tléh,
 Un' ſlep je na ozhéh,
 In trek mu nozh in dan ne da
 Pozhitka ſkerb, katero 'ma;
 Ovzhàr pa lahko ſladko ſpí.
 Juhé! kok meni dobro je!

4.

Medveda, volka, in sveri
 ,Se bat' mi treba ni;
 Ta ſhkode zhredi kar ne ſtrí,
 ,Se pſa preſlo bojí;
 On ſhroko grebenizo 'ma,
 Ofledit' tud prav oſtro sna,
 Je mozhen, ino zhe kaj zhut',
 Ga treba ni poſhut';
 Juhé! on v' bran poſtavi ſe.

5.

Sa shivesh dober kruh dobim,
 Na mehkih roshzah ſpím.

Sa shejo 'mam zlo na sprebirk
 Mleko alj hladen svirk.
 Moj gospodar pa tud skerbi,
 De mi obleko 1) naredi;
 Ne morem dost sahval't Boga
 Sa vse, kar meni da.
 Juhé! men' pazh predobra je!

6.

In zhe bom star, alj pa bolán,
 Ne bom od hifhe sgan;
 ,Saj skerben sim, in zhedi svést,
 Snam flamjeke tud' plest.
 Tud zokelze tak lehke strim,
 De se nobenga ne bojim;
 In roka moja koshek stri,
 De lépfhiga kar ni.
 Juhé! sim mlad navuzhil se.

7.

Premagati se kar ne dam,
 Ker pukfhizo imam.
 Ko zheda mi na stran hití,
 Jo sproshim, de s-brufhí.
 In ker damo jo sad peljám,
 S' njo góspodarju védet' dam:
 Juhé prav glafno sakrizhím,
 In pukfhizo spuším.
 Juhé! na zente gmetno 2) je.

1) Oblazhilo. 2) Zhes vse lufhno.

8.

Le famo eno me boli,
 Kar vezhkrat se sgoti,
 De morem koj per zhedi bit'
 Ne morem k' masli prit';
 Pa mislim: saj Bog dobro vé,
 De to ovzhár storít ne smé;
 Klezhim na gori, koljkar snam,
 Mu zhaft in hvalo dam.
 Juhé! saj vidi on serzé.

Jos. Lipold.

XL. Dobrovoljn streliz.

(Sh t a j a r f k a.)

1.

Popréj ko se dení,
 She streliz s' pesami letí
 V' planino ali v' zheren léf,
 Veselo ko na ples.
 Kok hitro pse spusti,
 Veselo v' gosho vsak sleti.
 Sdaj tu, pa tam salájajo,
 Sverino 1) gonijo.
 Juhe! sa pukfho prime roka,
 Po hribih glasno poka: pif, paf, puf.

2.

Postojni 2) smoti se,
 Kjer streliz s' pukfho serzhno gre:

1) Divjino. 2) Orel, Adler.

In svesde se sazhudijo,
 Ker njega vgladajo.
 'Tud' črna se boji
 Višhave strašne, kjer stoji,
 In kam pomeri s' puščizo,
 Sverine padajo.
 Juhe! Ker puščo vsdigne roka,
 Po sternih skalah poka: piš, paš, puš.

3.

Ker strela sabuzhi,
 V' berlogi medved se sbudi,
 In jelen misli v' škali skrit,
 Kaj more le to bit? —
 Perlese tud lesjak,
 In misli, kaj je sa en sjak,
 De vsaka svér beshi,
 Kok hitro sabrušhi?
 Juhe! od skale do potoka
 Germi in glasno poka: piš, paš, puš.

4.

Nar hitrej še sléti
 Is gnesda sajz, ker sabuzhi,
 Vušhesa oštiri sem pa taj,
 In misli na skrivaj:
 „Oh kam bi se le djal,
 Deb' frotej sdaj še shiv ostál!“
 Sakaj po zhemur on vstrelil,
 Gotovo obleshi.
 Juhe! ker sproshi puščo roka,
 Od strela strašno poka: piš, paš, puš.

5.

Ina šrelza veselí,
 De vsaka svér se ga bojí;
 Alj tud Gospoda svojiga
 Nad svesdami ima.
 Sdaj mlad je in vesel,
 Alj najde ga Gospodov šrel.
 Sadene ga mogozhna smert,
 Na semljo pade terd.
 Juhe ne poje vezh, in roka
 Is pukihó vezh ne poka: pis, pas, puf.

Hasfnik.

XLI. Pravizhen shold.

(*Sh t a j a r s k a.*)

1.

Oh mati! nikár ne shalujte,
 De mora vaš fin bit soldát;
 Le Kristufov navk premishlujte,
 In lahko bo vam sa obštat'.

2.

On sam sapovedal je dati
 Zesarju zesarjevo vse:
 Potreba, vsak mora sposnati,
 Soldatov desheli de je.

3.

„Kdor fina bolj ljubi, ko mene
 On vreden Svelizharja ni.“

To pravi sam Jesuf vam, shene!
Zhe ravno se vam hudo sdi.

4.

Marija tud sinu rodila,
Pa voljno sa tebe ga da;
Oh, de b' se od nje navuzhila
Podati se v' voljo Bogá.

5.

Bog tebe vé bolj olkerbeti,
Ko fin, sa katerim jezhísh;
Domà sna sboleti in vmreti,
Is sholda tud sdrav'ga dobísh.

6.

Zhe fin na Boga ne posabi,
Na vojski sapushten ne bo;
Bog svoje na vojsko povabi,
In brani s' mogožno rokó.

7.

Prav frezno patalje in boje
Marfkteri bojak je prestál,
Je sdrav sopet najdiš te svoje,
Je doma v' Gospodu saspal.

8.

Kok shalofno se okolj klati,
Kdor sholdu nesvest ubeshí!
Konz hadiga mora jemati,
In sravno the dušho sgubi.

9.

Mladenzhi! nikar se ne bojte,
 Zhe vam je namerjen te stan;
 Le serzhno v' tajistim obstojte,
 Vam venez vojshafiki bo dan.

10.

Doma tud veliko terpite
 In vshitek se boren vam da;
 Tam hrano poshteno dobite,
 Dovolj ershenjaka, mesá.

11.

Lepo vas bo tamkaj zhašilo,
 Kar doma saflushiti ni:
 Poshteno, lepo oblazhilo,
 Katermu se serze smeji.

12.

Zhe tukaj vi hlapzi sbolite,
 Ste hitro na poti ljudem,
 Sdravnika tam svojga dobite,
 In ste ofkerbleni si vsem.

13.

Vojaki sdaj shole imajo,
 In kdor le ma glavo sa to,
 Ga hitro svuzhiti tam dajo,
 De lahko gospod ihe on bo.

14.

Domá ti zhepišh kakor kura,
 Nikamor po sveti ne grešh,

In tam ne pretezhe ti ura,
De novga kaj vidish in svésh.

15.

Kdor svešto zesarju tam flnshi,
,Svetinzo na perse dobi,
V' nebesih si kroho perdrushi,
Zhe lepo polhteno shivi.

16.

Vhajavzi v' berlogih tizhijo,
Na svetlo je priti jih fram;
Hudobam na sveti sorijo,
Peklenfki mu bresdnu pa tam.

17.

Pod enim banderam na sveti,
Bojvavze sa sveto nebó,
,Sam Jesus nas hozhe imeti,
Le slushimo njemu svéšto.

Jos. Lipold.

XLII. Sdhihvanje po miru.

(K o r o f k a.)

1.

,Sladek mir! is nebes pridi,
Na nas shalofne poglej;
Kri-prelivanje prejidi!

„Stóri našim révam kraj. 1)
 Pridi, vřlřřhi našhe prošnje,
 Rasveřeli našhe dni,
 In vojkě ořřro ořřshje
 Naj rijava rija řné. 2)

2.

Vuzhi kralje to ljabitř
 Vře, kar tebi soper ni;
 Vuzhi ljudřve 3) brate řiti,
 Naj per naš tvoj řad zvetř!
 Poshelenje prasne zheřř
 Savoljo premáganja
 S' praham ře' imá pomeřř
 V' jamo t'ga savěřřhenja. 4)

3.

Vřmil', o vřmili ře deshele,
 K'těra dólgo řhé terpi;
 Daj, de bojo řkor kraj 'mele,
 Réve, řhalořř in řřahř.
 Nagni prozh tě pokonzhanje,
 Sveshi vbijavza terdě,
 řhalořř, mřlo sđřhovanje
 Preberni v' petje řladkó! 5)

4.

Kjěr bi 'mele roshe řařř,
 Tam ře le preljiva řri,

1) Krěj. 2) řni. 3) Folke. 4) V' jamo řmětja
 prásnřga. 5) Naj bo mřlo sđřhovanje.
 V' petje prebernjeno.

Kjér 'ma sad ras drevo 1) pafsi,
 ,So le mertvenfke kofli.
 Koker snopje tam po gnivah
 Tukaj 2) mertlizli leshò;
 Kmetji 3) v' ftrahih ino v' révah
 Prezh od svojih hifh beshò.

5.

Glej, en brater tam zaguje,
 Ki je njemu brater vsét;
 Nevesta milo sdihuje,
 K' je ji shenin k' vojilki vjét.
 ,Slifhifh ózha 4) klagováti,
 Njafinú je vmoril mezh;
 Mater zhres hzheri jokáti,
 Kér je zheft jim vséta prezh.

6.

Poglej, kjér to pokonzhanje
 Zhres dolino le rasdi,
 Prasne so goré vinanje, 5)
 V' pafhah tam shivine ni;
 Tam je fjanje lih tej zéfti
 Od konjov podirjano;
 Vidiš dim is vefi lefti,
 ,Slifhifh ihtimo shalofino!

1) Od dreva. 2) Temo. 3) Pavri. 4) Zhuj ozbeta.

5) Glej, ker se (to pokonzhanje
 Zhres doline rasvali,
 Konz ima tam vinfko branje,

7.

„Slifšifš, kako smertna fhtíma
 'S zhernih gerlov erjoví,
 Polna ognja ino dima
 'S tavshent 1) ran vun tezhe krí.
 Vidifš paſti velke zale,
 Zhlovek mori zhloveka!
 Kam ſe bojo pokopale,
 Tam ni par, ni britofa. 2)

8.

Ljubi mir! objifšhi vbóge,
 Na naſ ſhalofne poglej,
 Reſhi naſ od te nadlóge,
 Prej de bo ſhivlenja kraj! 3)
 Vſi te bodemo zheſtili,
 Kér ſe boſh nam vſhivlat naſ,
 Tiſtiga zhreſ vſe ljubili,
 Ki te je 's nebeſ nam dal.

Mih. Andreafh.

1) Jeſar.

2) Glej jih paſti, ki ſo ſtali,
 Zhlovek zhloveka mori:
 Kam ſe bojo pokopali,
 Par in britofa tam ni.

3) Ljubi mir! objifšhi vbóge,
 Od Boga 's nebeſ poſlán,
 Reſhi naſ od te nadlóge,
 Prej de bo ſvet pokonzhán!

XLIII. Kaj je vojske krivo.¹⁾

(K o r o f h k a.)

1.

Eno pésem hozhem péti,
Všim prijatelam povéd'ti
Nekatere urshohe
(2) Od te sedajne vojske.

2.

Le te urshohe jes najdem,
Mišlim, de si kar ne sajdem;
Vender mišlite samí,
Alj so urshohi dro 2) ti.

3.

Kér je slaba naša véra,
Upanje, ljubésen vmira,
Ponishnost bolna leshi,
Zhístost tudi sdrava ni.

4.

Lakomnost, napuh, nezhistost,
Shertje, nid 3) in nevošhlivost;
Kar pa nar vezh hudiga:
De se tiga svet shtimá.

5.

Hudobije in krivize
To so vojske oštre pshize; 4)

1) Urshah. 2) Reš. 3) Savid. 4) ,Sulze.

Nepokorſhna pā nar vezh
Je sa naſ en ſtraſhen mezh.

6.

To je voſſko porodilo,
Toljko | bratov pomorilo,
Pokropilo je s' kervjo
Kakor deſh zherno ſemljo.

7.

Kjēr ſe te rezhī godſjo,
Boſhjo jēso obudijo;
Tam ne zhudimo ſe mi,
Zhe per voſſki ſrezhe nī.

8.

Le pregrēho ſapuſtimo,
In k' Bogu ſe povernimo,
Naj naſ voſſke branil bo
S' ſvojo mogozhno roko.

9.

Alj nam bode Bog pomagat,
Bo ſovraſhnik obnemagal; 1)
Ga poſhene boſhji ſtrah
Kakor veter droben prah.

Mih. Andreaſh.

1) Hitro ſzagat.

XLIV. Franzofka vojſka.¹⁾

(K o r o ſ h k a.)

1.

Kjé ſte léta vi pokoja,
 Mirne léta, kam ſte ſhle?
 Odi ſholda in' poboja
 ,Slifhi ino vidi ſe.
 Na Franzofkim ſe ſazhelo,
 Dobro vé to vſaki ſam;
 Kdaj, kako bo konez vselo,
 To je zelo ſkrito nam.

2.

Oh! alj ni to doſti milo,
 Ti Paris, ²⁾ meſto hudó!
 ,Svojga kralja ſi vmorilo,
 Kaker volk jagne mladó.
 Nam in ſebi ſte ſtorili
 Mirniga ſhivlenja kraj; ³⁾
 Edeh drugiga morili,
 (Bog vé, kaj ſhe bo naprej?

1) Sloſhena v' ſhaloſnim leti 1793, kader ſo Franzofki puntarji ſvojiga kralja Ludvika XVI ino nja ſheno Marijo Antoneto, ſeſtro naſhiga rajniga zefarja Joſhefa II. ob glavo djali.

2) Paris, poglavitno meſto zele Franzofke ſemlje, ima 12 far, 39 zerkuv, 28,000 hiſh, ino per 890,000 prebivavzov.

3) Kraj, ſe iſrežhe po enih krajih: kr

3.

Reve te ne obshaluje
 Le Franzosko ino mi,
 Vsa Evropa 1) omaguje,
 Kér se ji hudo godí.
 Vezhni mora se ferditi,
 Kér namesto nja zheſti
 Vidi gréh na gréh ſloriti,
 In poboljšhanja nizh ni.

4.

Radi bomo ſhe ſposnali
 ,Svojih grehov hudo slo; 2)
 Dalej bomo v' tiſtih ſpali,
 Hujſhi potlej ſa naſ bo.
 Gréh je bil, in bode tepen,
 ,Saj to vſaki dobro vé;
 S' greham bode v' pekel verſhen
 Kdor ſe ne snebi ga prej.

Mih. Andreafh.

1) Evropa, tajſti del ſveta, v' katerim mi prebivamo; ſhteje okolj 180 miljonov ljudi.

2) Slo, to je hudo; ſa ta del mol'mo v' ſv. Ozhe-
 naſhi: „Reſhi naſ od ſlega.“ Alj kdo rajſhi
 opzhe, ſna tudi péti: „Svojih grehov hudoba.“

XLV. Laudon¹⁾ per Belimgradi.²⁾

(S h t a j a r f k a.)

1.

Oj stojaj, stojaj Beligrad!
 Sa gradam tezhe r'dezha kri,
 Sa gradam tezhe r'dezha kri,
 Deb' gnala mlinške kamne tri.

2.

Tam Laudon vajvoda stojí,
 Kervavi mezh v' rokah dershi;
 On hozhe 'méti Beligrad,
 In Turfko vojsko dokonzhát!

3.

Ofhaben³⁾ Turk se mu smeji,
 In Laudonu tok govori:
 „Si prishel mene ti zheslit,
 Alj prishel si sajze lovit?“

4.

„Ne pridem jes sajze lovit,
 Alj prishel sim tebe zheslit:

1) Laudon, imeniten ino flaven vajvoda zefarfke vojske, se je posebno v' Prajsovfki ino Turfki vojski shasal.

2) Beligrad, poglavitno mesto „Serbske semlje per istoku „Save v' Donayo.

3) Napuhnen, preyseten.

S' svinzhanim' kuglam' te fhkropil

In s' zhernim pulfram bom kadil."

5.

Zefarske pukfhe pòkajo,

,Se Turfke gospe 1) jòkajo;

Zefarski bombe mézhejo,

,Se Turki 's Grada vlézhejo.

6.

Glej! tok mogozhen Laudon je

Premagal vse sovrashnike;

In dokler Beligrad floji,

Naj flavo 2) Laudonu slovi. 3)

XLVI. Mladenzham.

(S i t a j a r s k a.)

1.

Mladenzhi! hozhem vam sapet', alj k' poduzhenju,

Ker rad bi val otel, ovarval she shivlenju;

She mnogiga — v' mladosti smert posekala,

In mnogim pa — she svojo koso kasala,

De so flabeli — sboleli.

1) Fraye. 2) Hvalo ino zhaft.

3) V' letu 1789 je Laudon Beligrad dobil, alj
savolj Franzoske vojske je to mesto spet
Turkam padlo.

2.

Sognite gresfhne drushbe se, katera vabi,
 Ko ptizhar hostne gimpelze, mertvafhko sgrabi.
 Oh drushba ta — v' nefrezho mnogiga spelja,
 De sam ne ve — kam dnar in premoshenje gre?
 Kam je sginilo — minilo?

3.

Lenoba in nevednosti so tudi krive,
 De molhne prasne in bres dnarja vse plenjive;
 Vsaki lenuh — in brat njegovi, potepuh
 Kovazha sta — ki lama sebi kujeta
 ,Srajzo bolezhno — nefrezho.

4.

Pa tud poshreshnost in navadno pjanzhovanje,
 Ponozhni trush, ino nesramno vlazhuganje, 1)
 To naredi — de zhlovek vest, Boga sgubi
 Skos' shenski spol — in igro je she mnogi shol
 Ob premoshenje — shivlenje.

5.

Baga se bati, je sazhetik vse modrosti;
 Sa dobro vest fkerbite in sa vuzhenosti!
 Kdor tak shivi, — de lahko vselej mirno spi,
 Bo lahko pel — pomozhi boshje vselej vesel;
 Le to je frezha — nar vezha.

Jos. Lipold.

1) Vefovanje.

XLVII. Mladim deklizam.

(S h t a j a r f k a.)

1.

Deklize! hoozem vam sapeti
 Od napizhne shkodljivosti;
 Shelim nevarshni vaš ofeti,
 Katero vam mladost proti.
 V' mladosti ste ve rade lepe,
 In truplo rade lihplate,
 Sa pravo srezho rade slepe,
 Sa to nje ne dofeshete.

2.

Nektira se sa srezhno shitejo,
 Zhe le dopade vřim ozhém,
 Slabost pa svojih ne preseje,
 Ki soperne so slo ljudem.
 Tako per svoji vři lepoti,
 Ki jo dobila od Bogá,
 Prehitro ozveti na shvoti,
 In je od vřih savershena.

3.

Nektira prevezh je shtimana,
 Pre pikra 1), pre mehkusheva,
 Per jedi, pjazhi raszartlana,
 V' obleki vřa rasvajena.

1) Haklih.

Vsak moder se ji posmehuje,
 Ker vidi tok nalishpano,
 Vsak pameten ji odkimuje,
 Sagledat' tako mashkaro. 1)

4.

Ni kmetishka, ni gospodizhna,
 Ni purgarza, tud' ne gospa,
 Zhe ravno je v' postavi lizhna,
 Je po obleki spazhena.
 „Med ktero ljudstvo se le fhtuli? 2)
 Planinska shoja? alj je pav?
 Le naj ji starost perje spuli, 3)
 Bosh videl zapasti rokav.“

5.

Nektira je pa prevezh lena,
 Sa snashnost druga ne skerbi;
 Nektira modra, kakor pena,
 Ki se na vodi raszedi.
 Marfktira prevezh besedliva,
 „Spet druga prevezh avshasta;
 Le samo norzam dopadliva,
 In ni sa modriga mosha.

6.

Mladenzhize! le pamet, pamet!
 Le pametno nosite se!
 Boljsi je pamet, kakor shamet,
 Polhtenje kinzh 4) nar lepshi je.

1), Shemo. 2) Pershteva. 3), Spiple. 4) Zir!

Sa shlahnost serza si fkerbite;
 Imejte prav pridne roké,
 Saftopne biti se vuzhite,
 Zhe hozh'te frezhine bit' shené.

Jos. Lipold.

XLVIII. Popotniza sa sina!

(*Sh t a j a r f l a n*)

1.

,Sin! nigdar ne sabi,
 Kedar tebe vabi
 Mlado ljudstvo prit',
 Alj sa dnar jigrati,
 Ljubke si jemati,
 Alj pa vino pit'.

2.

Glej, to trojno svodi,
 Mnogiga tak sblodi,
 De se ne savé,
 Dokler de nizh nima
 Bos damo perkima,
 In mu je gorjé.

3.

Zhasno premoshenje,
 Sdravje in poshtenje
 On na prodaj da;
 Zhas na stran postavi,
 Dufho tud' sapravi,
 In posab' Bogá.

4. Roudelie ab

Glej sgublen'ga fina,

Revniga zapina,

Kaj mu dala tlašt?

Ljubke ga snorijo,

Sprav'jo ob erbijo,

Svinje mera past'.

5. XIVIX

Samsona vojshaka,

Shenska stri fromaka,

De ozhi sgubi.

Holofernes pije,

Ino Judit vbiije

Njega v' pjanosti.

6.

Ljudstvo je jigralo,

Rajalo, smejalo

Noetu se je;

Alj sa hudobije

Ljudstvo vodo pije,

Potonilo 1) vse.

7.

Sinko s' Bogam hodi,

Angel tebe vodi,

Glej pravize pot:

Zbisto vest ohrani,

Hudima se brani,

Srezhen bošh povsod.

Jos. Lipold.

1) Potopilo.

XLIX. Nedolshnost.

(Sk t a j a r f k a.)

1.

Nar lepshi veseljo
 Nedolshnost nam da;
 Nam slajsha shivlenje,
 Po roshzah pelja.
 Prelepo se sveti
 ,Srebro in slatò,
 ,She lepshi nedolshno
 Je ferze mlado.

2.

Veselo po drevji
 Golobzhik ferfrà,
 Veselo po trati
 Jagnizhe f'kaklà;
 Pa lepshi she terka
 Nedolshno ferzé,
 Ne vé sa terplenje,
 Ne grenke solsé.

3.

Glej, sonzhize fije
 Nedolshnim lepò,
 Nar lepshi se sveti
 Od svesdiz nebà;
 Nedolshnosti rosha
 ,She lepshi zveti,
 ,Se nar bolj prijasno
 Nedolshnim smeji.

4. XLIX

Pregrešno veselje
 Nam serze kasí,
 Napravlja terplenje,
 Shivljenje grení.
 Podobno je kazhi,
 Ki pisana vsa
 Vsmertliviga strupa
 Pripravljen'ga 'ma.

5.

Posvetno veselje
 ,Se staja ko led,
 Hitrejši ko roshiz
 Popada mu zvet;
 Le ternje bodezhe
 Mladenzhu pusti,
 In vlezhe pod semljo
 Tud' mlade kosti.

6.

Zhe hozhe íkushnjava
 Omotiti nas,
 Poslufhajmo takrat
 ,Svoj snotrajni glas.
 Rudezhe obrazha
 ,Se lize na smeh,
 Alj angel varh klizhe:
 „Nikar, to je greh!“

7.

Tak hozhmo varvati
 ,Se greha svešo,

De serza hudoba
 Omam'la ne bo.
 Naj angel varh s' nami
 Veselje ima,
 Nas lepo po poti
 V' nebesa pelja.

8.

V' nebelih tam zhaka
 She angel na nas,
 Kjér gleda veselo
 Ozheta obrás.
 Is lilje prezhitte,
 Ki vezhno zveti,
 Nam spleta on krono
 Nebelihke zhafti.

Krumpak.

L. S v e s d a m.

(*Sh t a j a r (k a.)*)

1.

Tam na nesmernim nebi
 ,Se svesde svetijo,
 In lepe navke tebi
 O zhlovek! pravijo.
 Povsdigni le od semlje
 K' nebesam rad oko;
 Ti svet veselje jemlje,
 Bo tam povernjeno.

2.

Vi svesde ljubeshivo
 Prijasno svetite,
 In med selene njive
 Me 's hiše vabite;
 Oh rad se k'vam osiram,
 In hvalim ,Stvarnika,
 Ki od sazhetka sméram
 Prelepo luzh vam da.

3.

,Sreberno luzh prijasno
 Vam ,Stvarnik je prishgal,
 Po nebi val je raso
 Ko roshize nashal.
 Vsaki po njenim mestu
 On pot odkasal je,
 In vse po svoji zesti
 ,Se zhudno suzhete.

4.

Pa tud sa nash na sveti
 Ostaje prave ni;
 Sa vezhno le fkerbeti,
 Svelizhar nash vuzhi.
 Oj svesde bres fhtevila!
 Nad vami je moj dom,
 Ker dusha se lozhila,
 Nad val povsdignen bom.

5.

Satorej rad ponozhi,
 Ker vlaka stvar saspi,

,Se sonze od naf lozhi,
 Vezherna prisvetlika,
 Vaf svesde ogledujem,
 K' ste mi prijatelze,
 V' nebesa rad sdihujem,
 Kjer pravi dom moj je.

LI. Prasnik sa delavnikom.

(S h t a j a r s k a.)

1.

Beljubi prasnik prishel si,
 Kok se te veselim!
 Pozitek si prinesel mi,
 Lehko se ohladim.

Tud' shvinza se ga veseli,
 n hvali, Stvarniká,
 Ki tud nje posabil ni,
 De bi pozhivala.

2.

Kak dober vezhni Ozhe je;
 Oh de bi bil sposnan!
 On v' sheft h dneh je stvaril vse,
 Pozhival sedmi dan.

In sedmi dan si je isbral,
 De bi pozhivali;
 In ga je namisa prasnik dal,
 De b' njemu flushili.

3.
 Veliko moram sizer terpet',
 Pogosto se putim;
 Kaj hozhem frotej pa sazhet?
 Vse voljno poterpim.

,Saj vse en zhassek le terpi;
 Sa tem shivlenjam tam
 ,Se sazhe v' dolgi vezhnosti
 Tud vezhen prasniki nar

4.
 Tam bomo vsi pozhivali
 Delavnik tam neha
 In vsak delavez sadob
 Plazhilo tam dom.
 Tam per Ozhetu ljalmu
 Bom tudi jes veel,
 Plazhniku tam pravihnimu,
 Bom vezhno hulo pel.

Slomfhek.

LII. Veselja dom.

(Sh t a j a r f k a.)

1.

Preljubo veselje, oj kje si doma?
 Povéj, kje stanujesh, moj ljubzhek serza?
 Po hribih, dolinah sa tebo hitim,
 Te videti hozhem, objeti shelim.

2.

Te jifhem sa misoj, kjer dobro jedó,
 Na pleši per godzah, kjer sladko pojó;
 Alj prav'ga veselja na rajanju ni,
 Pijanze, plesavze veselje beshí.

3.

Te jifhem po polji, kjer roshze zvetò,
 Po logi selenim, kjér ptizhke pojò,
 Pa ptizhke vesele in roshize vse
 Le majo veselje sa mlado ferzé.

4.

Poslednizh veselje she le ofledím,
 Na veshko ledínzo perdirjam sa njim;
 Glej, tamkaj s' otrozi prijasno igra,
 Jim kratek zhas dela, per njih je domá.

5.

Oh blashene leta nedolshnih otrók,
 Vi mate veselje bres teshkih nadlòg;
 Oh kako vas ferzhno nasaj poshelím!
 Alj vi ste minule, saltojn se folsim.

6.

Le eno veselje she zhaka na me,
 V presrezhni desheli, kjer mlado je vse;
 Terplenje v' tajisto deshelo ne sna,
 Le tamkaj je pravo veselje domá.

Slomfhek.

3.

Te želim za misel, kjer dobro vedo,
 Na poti po gozdu, kjer lanske poje;
 Ali pa v gozdu in v gozdu in
 Pisanje, pisane vesele besede.

3.

Te želim po poti, kjer rožmarin
 Po poti rožmarin, kjer pisane poje;
 Pa pisane vesele in rožmarin
 In majo vesele in majo rožmarin.

3.

Koledarske vesele so le ošabne,
 Na vesele ledene pisanje in ošabne;
 (Ali, tanki) a ošabi pisanje in
 In tanki ali ošabi, po njih je dom.

3.

Oh pisane leta in pisane ošabi,
 Vi mate vesele leta in pisane ošabi;
 Oh kako v pisane leta in pisane ošabi,
 Ali vi te majo, zlati in ošabi.

3.

In ošabi in pisane leta in pisane ošabi,
 Vi pisane leta in pisane ošabi;
 Te pisane leta in pisane ošabi in ošabi,
 In tanki in pisane leta in pisane ošabi.

Aljožka

Refnize v' pravlizah.



Rechnen v. prakt. Rechn.



I. P u s h a v n i k.

She dolgo let pushavnik je prebival
V' pushavi, imel je samotni kraj;
Na terdim kamni mirno je pozival,
Samenjaj zhasen svet sa vezhen raj.
Korenze in studenzhno vodo vshival,
Ni shel v' sapushen svet nasaj;
Nja skerb je bila le Bogu flushiti,
,Se dobriga Ozheta veseliti.

She sazhne njemu glava fiva biti,
She prishla jesen je njegovih dni;
Sdaj sazhnejo se misli mu kaliti:
Alj vender Bog sa svet she kaj skerbí,
Ter mora poshten toljkokrat nositi,
Kar mu krivizhnik hud'ga navali?
Previdnost boshjo tuhtati poskusha,
Savupanje v' Boga pa nja sapusha.

In ravno kakor v' zhisti se jeseri
Presvetlo sonzhize svetli lepò,
In dokler voda she stoji per miri,
,Se hribi in drevesa vidijo;
Pa naglo se podoba vsa rasfhiri,
Zhe fantizh kamen v' vodo vergel bo:

Tak se pufhavniku serze rasmaja,
In dušni mir njegov' mu serzu vhaja.

Ves nepokojen, ker mu ni po volji:
„Sakaj, neumness! rezhe, med ljudi ne
grem?“

Veliko zhlovek své v' posvetni sholi,
Po sveti sprashtat' hozhem, kar ne vem.
Pufhavo sapustim in grem po polji,
De, alj je Bog she? med ljudmi prav svém.
O v'itu v'itane, vse me palizo v' roke,
In v' mraku hribe sapusti v'isoke.

She dalezh sadi so domazhe vrata,
In sginit je sa njim samotén kraj,
Priblisha se po rosi lepe trate
Prav sal' mladénzh, ter ga dohaja sdaj.
„Noj! Bog vas sprimi stari brate!

Pohvalen bodi Bog!“ Amen na vekomaj!
Tak sta posdrav'la se, in bersh sposnala,
Tovarsha se na dalni pot podala.

Sa sonzam hladén vezher sdaj prihaja,
Sa drevjam dolga senza she itoji,
She hladna rosa roshize napaja,
Sdaj beli grad pred njima sabliski,
Na hribzi shlahno drevje grad obdaja,
In tukaj njima prenozhit' dihi.

,Slushavniki so she na pragi stali,
Popotna v'li prijasni v' grad peljali.

Gospod grašhinski nju sagleda priti,
Na ravno nju k' vezherji sam pelja;

Jedí se misa vidi zlo shibiti,
 In rasvetlena stena blisketa.
 Sa miso moreta se posaditi,
 In vina slat bokál se njima da.
 In ker je ura polnozhi odbila,
 „Sta gospodarju lahko nozh srozhila.

Minula nozh, sazhelo se deniti,
 Raslivala po hribih sarja se,
 „Slovó sta vsela, notla se muditi,
 She dalezh grad sa njima vidi se.
 Prijasno sazhneta sdaj govoriti,
 Kak bogat gospodar in dober je.
 Pufhavniku mladenzh bokál pokashe,
 In de ga je gospodu vsel, ne lashe.

Ravn' kakor videl kazho bi leshati,
 Ki sravno pota na svoj rop preshi,
 Pufhavnik dalj ne vupa se podati,
 Zlo sa shivljenje svoje se boji;
 Mlazen zha si ne vupa sam strahvati,
 Na stesi ves prestrafhen ostermi.
 „Gerduh je tak, ki more to storiti!“
 Tak misli, pa ne vupa sgovoriti.

Sdaj pride huda vura, grom vresava,
 Vihar po zesti v kroge prah verti,
 Naproti njima hud' oblak priplava,
 Is hribov se povodnja pervali.
 She zherna nozh se njima priblishava,
 Hitita v' grad, pred njima ki stoji.
 Pa vratariza nju je dalj gonila:
 „Poberta se, ne bota tu nozhila.“

Sdaj odpre njima, ker sta le profila,
 Golpod v' komoro gerdo nju peljá;
 Vsa stena zhera in vkajena bila,
 In ker sta lazha ino shejna bla,
 Prinese njima kifelze, de b' pila,
 In is omare kruha plesnov'ga.
 In bersh ko jela jiha prenehati,
 ,Se rezhe njima tilto nozh pobrati.

Vsa shalofna se morta dalj podati,
 Ker nju hudoben mosh ne prenozhí,
 Mladenzh pa sazhne mu bokál dajati,
 Njemu, ki njih zhes nozh ne obdershí.
 Nevsmilenza s' bokalam obdarvati,
 Dobrotniku ga v' miru pustil ni:
 Nevoljen ves puhavnik le sdihuje,
 In ferd se njemu v' ferzi povsdiguje.

Ne vé se vbogi starzhek kamo djati,
 Kar vidi, se mu vse na robe sdi,
 „Dobrotniku bokál skrivaj jemati,“
 Zhe je to prav, on v' ferzu govori,
 Pa dones tígá f'kop'za obdarvati,
 Tok tadi Bog pravizhen ne shiví.“
 Zhe ravno so mu te rezhi nasnane,
 Tovarsh mladenzhov vender she oftane.

Veliko pota sta she spet storila,
 She drugi dan se sazhne sopet mrak,
 ,Svetloba nju na poti sapustila,
 Pozhivat si shelí na vezher vsak.
 Na strani se je híchza safvetlila,
 Prek hoste vdarita na hishen prag.

Kraj dobrove tam hostnikar 1) prebiva,
Shivljenje mirno s' svojo shenko vshiva.

Puhavnik se le s' straham priblihuje,
„She vé, kok nju je gerdesh un sprijel,
Na pragu, kaj bi storil, premisluje,
She njima forshtnar je na proti fhel.

Lepo pozdravlja in rasveseluje
Popotnika, ter je besedo vsel:
„Postrezhi vama imam poshelenje,
„Pa slabo le je moje premoshenje.“

S' veseljam shenka rozhno v' kuhnjo tezhe,
Vezherjo dobro njima naredit',
Kapuna pitanga saklati rezhe,
In vinza sreliga bokal nalit'.

Nobeden pretezhenga smilit' nezhe,
Ker se prav dobro sazhneta gostit'.
Veselo per vezherji zhas' jim sgine,
S' vezherjo tud dvanajsta ura mine.

Pa sgodaj sta popotnika spet vstala,
Nobeden sakonskih se ne sbudi,
Sravn' maliga otroka hladko spala,
Edini sin, ki v' sibeli leshi.

Alj preden sta se ptujza prozh podala,
O jo! mladenzh otroka samori.

Prepaden sdaj puhavnik ves trepezhe,
Prestrašhen on s' mladenzham hitro vtezhe.

Le nagloma pravizi ojstri vjiti,
Je mislil starzhek, sdaj potreba je,

1) Forshtnar, jagar.

„Se hitro v' blishno golbo dobro skriti,
 Pufhavnik urno sa mladenzham gre,
 Alj pot se sazhne njima sdaj sgubiti,
 V' samoti kam podat ne vesta se.
 Vsa plaha na raspotji obtojita,
 Vgreshiti pravi pot se slo bojita.

Sdaj pride vboshez, ino nju saverne,
 Pokashe pot, pred njima se podá;
 Prelepo polje se jim sdaj rasgerne,
 Zhres velik potok skrita berv peljá.
 Mladénzh is berve vboshza v' vodo sverne.
 She vtaple se, ker plavati ne sna;
 „Pomagajte!“ she enkrat on savpije,
 In v' globozhino voda ga sakrije.

Vezh jese sdaj ne more pokrozhati,
 Pufhavnika je she premagalo;
 Krivize toljke nozhe samolzhati,
 „Serdito sakrizhi: „Oj ti hudo —“
 In omolzhi — sakaj lepo obsjati
 Mladenzha svetli sharki sdaj sazhnó.
 De angel je — zhloveshka le podoba,
 To prizha sdaj mladenzhova svetloba.

Pufhavnik se sazhudi in ponisha,
 Priklone se, poklekne in molzhi;
 Poln svete grose se pred njim pokrisha,
 Na to nebeski „Seraf govori:
 „Ne boj se me! naj tebe Bog previsha,
 De stuhtat nja modrost' mogozhe ni le
 Zhlovekú, k' se ne more sam sposnati;
 Sa to je hotel mene h' teb' poslati.

Vse, kar storiti me vidili si od ločaja,
 Zhe ravn' pot tvoji glavi nferane ogrejo
 Po boshji volji vender vse is — haja,

In sadnizh sa zhaloveka dobro je
 Naj serze torej mirnosti ostaja,

Savupaj lin prepusti Bogu vsen to
 Kar pamet tvoja ne vé rasumeti,

Previdnosti naj boshji ofkerbeti,
 In preden hezhem tebe sapustiti,

Poslušhaj me, sakaj sim tve to stiri;
 „Gospod ob slat bokal je moral priti,

Ker je le svoje hvale lazhen bil;
 „Skos shkodo se je moral navuzhiti,

De bo dobrôte le skriyáj delil.
 'S ljubeshni od te dôle le postreshe,

In si nebelike flave venez veshe.

„Nevsmilenzu, ki naj she prenozhiti,
 „Se vsmilil ni, sim pustil slat bokal,

De je sazhel skos to bolj vsmilen biti;
 Popotniga ne bo 's pod strehe gnal.

„Svojvolji hotel sina lovz pustiti,
 Prestrašen budodelz bi bil postal,

In starhe vezhi shalosti varvati
 Poprej je morla dete smert pobrati.”

„Berazha so rasbojniki najeli,
 „She le to nozh poshteno vés poshgat,

Sa to so ga poprej valovi vseli,
 Pravizhno vés nesrezhe ovarvati.

Visharstva boshga soditi ne sheli,
 Po videsu te sodba sna goljfat;

Modróft Ozhetova tud is nefrezhe
Dobrote naredi veliko vezhe.“

Nebeshzhan sgovori, in she obdaja

Nebeshka sarja ga; se poslovi,
In spet nasaj v' nebesko luzh odhaja.

Preprizhan pa, de Bog sa vse fkerbí,
Pufhavnik gre v' famoto svojga kraja.

Ponishno moli on vse shive dni:
„Kakor v' nebesih, tak na semlji sgori
„Se tvoja volja, ki vse modro vodi!“

U r e k .

II. S t a r k o n j .

(Shtajarska pravlica. 1)

Ha! ha! en mladi shrebez hershe,
In v' fred med konjami stojí;
Vse shtiri bistro vishek vershe,
In konje tak nagovori:

„V' sazhetki, ja! na! je natura
Postavla proste 2) sem na svét,
In sdaj se zhlovek s' nami gura:
Alj je to smel od prvih lét?“

*

„Predstarshi na!hi so hodili
Kde, 3) kda in kod' je kteri htel,
Selene kerme 4) so si vshili:

1) Bafen. 2) Fraj. 3) Kjer. 4) Pizhe.

Alj jim je to kdo branit' smel?
 Od njih nobeden kar ni flushil,
 Nobeden ni napreshen bil,
 Nobeden vlazhil, ali plushil,
 Nobeden s' gajshló shlak dobil. 1)“

*

„No mi, oh mi! fuj fram naf bodi!
 ,Smo hlapzi? ne! she slabshi smo;
 Naf sedlo ino homot glodi,
 Sa to naf she pretépajo.
 No komu, komu smo pokorni?
 Zhloveku! kaj pa zhlovek je?
 Je zhlovek, alj smo mi ti sgorni?
 Vas profim, brati, sodite.“

*

„Mi smo tak lepi od nature,
 Tak lep ni zhlovek, kakor mi;
 On gerdo gre po dvéh, ko pure, 2)
 Po nozh' ne vidi kaj s' ozhmi.
 ,Se semlja, kader on postopi,
 Tak mozhno strese, kak da mi?
 Kda njemu duh is nosa sopi,
 Kak' se is nashiga kadí?“

*

„Poglejmo se, kak naf vse zira —
 Vse — vuha, grive, glava, hod;
 In zhlovek — on naf pa regira,
 Sdaj je pa on zhes 3) naf gospód!

1) Tepen bil. 2) Kure. 3) Kres, zhres.

On nam na herbet sedet lide,
 Da s' kom se bojuvati ma,
 In zhe premaga, nasaj pride,
 Vso zhaft le febi, nam ne da.

*

„Zhaft, ktero 'ma, mi njemu damo,
 Ja njemu, de nje nima sam;
 Kter lon pa mi od njega 'mamo?
 Kak' on dobrete plazha nam?
 Sa shtrange k' plugi naf pripreshe,
 Alj vosi s' nami k' verhi gnoj;
 ,She s' gajshlo poka, in saveshe:
 „Prafneti merha, ne postoj!

*

„Oj brati, resh'te se hlapzhije!
 Nafh prvi rod je profi bil;
 Pa zhlovek polni ziganije
 Pod se naf je v oblafi dobil.
 Kak lehko bi, zhe v' kup derslimo,
 Nam 's njega rok se resh't b'lo?
 Pravizo tok nasaj dobimo?
 Kaj men'te?“ — vse molzhi na to. —

*

Vsi konji praskajo 1) s' nogami
 — Od vel'ke jese zhres' en zhaft;
 „Zhe menish de bo boljshi s' nami,
 ,Se spuntat' zhemo;“ 2) je vlihi glas.
 En sam, she fivez, 3) glavo trofi,
 Is starih pluzh odkashla si;

1) Berfhejo. 2) Hozhemo. 3) Starez, star konj.

Sdaj herfa, de 'ma muhe v' nosi,
Napréj se rije, govori:

*

„Ja, ref je, ref! kar shrebez rezhe:
Da je nash rod bil nekda prost;
Pa zbal, kter bil je, sdaj ne tezhe;
Do njega je en dolgi most.
Nevarno je po totim jiti,

Pod nami se podreti sna.
Vam puntarija most zhe 1) biti?
Oh, glejte, de vas ne spelja.“

*

„Mi velko mozh v' kopitah mamó,
Vse s' njimi ob tla vèrshemo;
Pa fantji! mozh zhe 'mate famó,
Vas ona h' zili spravlja bó?
Saneste se na njo; kok zhéte,

Saltopnost — ona nam falí,
In toto zhlovek 'ma, kak véte; 2)
On je sa to gospód, ne vi.“

*

„Kdo stavi, in popravlja fhtale
Sa vashe stanje, 3) in de vas
Kdé ne bi hudobije klale,
Ne volk, ne tozha, sneg; ne mras?
Kdo v' simi vas pred gladam brani,
Kdár ona semljo vfo vmóri?
Kdo vam sa ishejo vodo s- hrani,
Kdar vse potoke led vsufhi?“

1) Hozhe. 2) Veste. 3) Stanvanje, prebivalishe.

*

„Kdo, kdo vas snashi? 1) kdo vas vrazhi? 2)
 Kdar blatni, alj nesdravi ste?
 Kdo vam pomaga, da vas tlazhi
 Nefrezha, naj je, kakšna je?
 Kdo vam tak lepi oves pova?
 Kdo 's trave vam seno fushi?
 Pojete staro kermo, nova
 Pred vami v' jastlah she leshi.“

*

„Sapstójn vi reje ne dobite,
 Sa njo ref date svojo mozh,
 Pa ktero mozh per njoj sgubite,
 Poverne ona vam drugózh.
 Kar sama mozh vam vřtan ni dati,
 To vam zhlovezhja pamet da;
 Le s' njo vas zhlovek sna ravnati,
 Kak svojo mozh vřak nuzat ma.“

*

„Shtimanje vasho je prevsetno;
 Ja, zhlovek zhařt od nas dobí,
 Pa on (zhe lih vam ni verjétno)
 Vam vekřho da, kak njemu ví;
 Zhařt, kero on 'ma, s' vami tala,
 Da, kjer on je, vi tudi ste;
 Stan njegov hiřha, vašh je shtala,
 Pa ste pod strehoj, kak on je.“

*

„Sa svoj pozhinek 3) ma nedelo;
 Kaj? nimate vi tudi njo?
 On vas ne pelja taj na delo,

1) Zhedi, puza. 2) Sdravi. 3) Pozhitek.

No rezhe: „Donf pozhinek bo.“
 On vam postreshe, vi pa delo
 Opravit' 'mate, kak shel':
 Alj ni shivlenje to veselo?
 Ne bod'te, brati, puntarji!“

*

In ta beseda v' serze segne, 1)
 In konji v' si potihnejo,
 In vsaki s' nogó sdaj potegne
 Na snamnje, de prisegli so
 Zhloveku tak pokorni biti,
 De prav sa nje in njega bo,
 No terdno v' glavo si sabiti,
 Kak puntarji nesrezhní so.

*

Podloshnik! v' serze si sapishi,
 Kaj stari livez te vuzhi:
 „Prost biti si nikdar ne jishi;
 Zhe jishesh, tak nesrezhen si.
 „Sam Bog gospolko je postavil,
 In dal zhes tebe ji oblást;
 Deb' svoje frezhe ne sapravitl,
 Ji daj pokorslino ino zhasl.“

9 Leopold Volkmer. 2)

1), Seshe. 2) Die lehrreichen Dichtungen und Lieder dieses hochverdienten Mannes sind vom rühmlichst bekannten und für unsere slowenische Litteratur besonders verdienten Priester Hrn. J. A. Murko gesammelt, und unter dem Titel: Leopolda Volkmera Fabule ino Pesmi, in der 1. Aufl. Buchhandlung bei Joh. Lorenz Greiner; Grätz 1836 erschienen; worauf man durch Einschaltung dieses daraus entnommenen Stückes die Freunde der slow. Litteratur aufmerksam zu machen wünscher.

III. Sheleso ino kladvo.

1.

Enkrat je sheleso milo

,Se nad kladvam potoshilo:

„Nehaj mene tok kovat’,

,Saj sim tudi jes tvoj brat!“

2.

„Kaj me bodeš tok toshvalo!“

Je k’ shelesu kladvo djalo,

„Kaj se jesih nad menoj,

,Saj terpim tud jes s’ tebój!“

3.

Nizh pregerdo ne iméjte,

O gospoda! vboge kméte: 1)

Na sheleso mišlite,

De ste ene matere.

4.

Vbogi kmetji! poterpíte,

In na kladvo se spomnite:

Kok’ s’ shelesam to terpi,

Tok terpijo s’ vam’ oni.

,Slomfhek.

1) Payre.

IV. D e r v à r.

Nek' kmetizh tam v' gojsdi terd dob¹⁾ rasfekava,
In k' slednimu mahu sdihuje, mermrá:

„Oj koljka je vender sa kmeta teshava,
De vedno tolik' truda na' eden imá.

Kak moram se srotej prevbogi putit',

Oh de bi samogel kdaj bogat jes bit'!“

Sdaj sal'ga mladenzha pred sebo sagleda,

Ves, belo oblezhen ma pal'zo slatò;

Vesela je linja posdravljenja beseda:

„Bog (primi te, revesh! se vsmilish mi slo.

Isvolj si, kar tvoje serze posheli,

Vse naj se sdaj tebi po volji sgodi!“

Sdaj kmetizha strah ino gresa obhaja,

On misli in misli, kaj hozhe profit';

Perljudno on kap'zo na glavi le maja,

Priklanja in pravi: „Zhe ref smem profit',

Oj ljubzhek nebeski! tak prosim, naj bo —

Karkolj se doteknem, prav zhisto slatò.“

„Sim mislil, smehlaje mu fantizh sdaj pravi,

De bodesh si norzhek kaj boljshiga sbrala;

Pa naj bo, de bode ti enkrat po glavi,

Kar profish, to naj, sel sgodi od sehma!“

Dotakne se kmeta si palzhizo slatò,

In sgine. Sa njim se safveti lepò.

9*

1) Dob ali hrast.

„Zhaft, hvala Bogu! sdaj bogat sim po volji,“

Kmet pravi, in sdajzi tud skušno storí;

Poprime sdaj vejo — ni mislil nikoli,

In she se mu v' roki lepo salvetil.

Vse, kar je per veji prirafeno blo,

Per prizhi pošlane nar lepši slatò.

„Oj de te, poglejte! to pazh je veselo!

Prehembrajte, note, sdaj pazh sdaj, no no!

Sdaj naj dokonzha le kdo drugi to delo,

Jes pojdem kar spotam na ravnoš damò.

Ne bom le ne dalej vezh tukaj putil,

„Saj truda sadošti sim si she savшил.“

„Le zhajte! do sdaj sim se vbijal s' dervnizo,

Sim stradal, kervave tud shule dobil,

Od sdaj pa pezhenko, klobale, potizo

Bom vsaki dan jedil, in vinze bom pil;

Koj sdaj she svoj smesen kruh bom podrobil,

In sadnokrat s' verzha se vode napil.“

Povsdigne svoj verzbek, veselo poskozhi —

Pa — ovbe! kak teshek je — kak se svetli!

O joj! nja fuh jesik kar kapla ne smozhi,

Ker v' slatò se njemu tud voda sterdí.

Sdaj kruha pergrisne — o joh in gorjé!

Na slatimu kofi si vlomi sobé.

„Gorje mi — sdaj stoka, kaj hozhem storiti?

Kaj mislil neumnesh sim lakomn slatá!

Ne morem si s' slatam gladu ukrotiti,

Tud sheja se s' slatam vtolashit' ne da.

Oh! kaj mi pomaga sdaj vse to slatò?

Kar mislil sim frezho, sdaj moja smert bo.“

Sbudi se sdaj kmetizh v' veliki bridkosti,
 Pa vid' de senjalo se njemu je le;
 Pa vender Boga on sahvalit' sadoosti,
 Ne more, poskulit' de dal mu to je.
 „Pazh rajshi do smerti sim reven dervâr,
 Je djal, ko pa taki nefrezhen slatar.“

„Te senje preprizhale so me sadoosti,
 Kok dober je Bog, de zhloveku ne da
 Vse, kar posheli; nekatir bi v' norosti
 ,Si voshil sa derva srebra in slata.
 Alj bil bi nefrezhen on ravno skos to,
 Pogubil bi dusho in tudi teló.“

Serfhek.

V. Rasbiti verz.

V' prav temnim gojsdi med skalovjam
 Je stala revna hifhza preprosta,
 Obdana s' drevjam in s' germovjam
 Je ikrita pred posvetnim hrupam b'la.
 In v' bajtizi je shivel svoje dni
 Pufhavnik star she, med tovarshami.
 Pa starimu ni kaj po volji bilo,
 Kar kolj tovarshi so pozhenjali,
 Prefilo rado ga je vse jesilo,
 In možhno se sdaj on rastogoti.
 Sapustil je poslednizh naglo vse,
 Zhe ravno so mu branili, de ne.

Podá se v' dalni hrib visoki,
 In mirno tam shiveti hozhe sam,

Tud najdel je berlog globoki,
Ravn' kakor ga je sheljel, tam.

Napravi v lampzo luzh — sa miso, stol
Je imel terd in ploshnat kamen gol.

Is maha posteljo napravi,

In zelo nozh na nji prav gladko spi,
In pervo jutro sdaj v puhavi

Se kakor novorojen prebudi.

V dolinzi bliso hladen vir shumla,

Ki zhisto vodo kakor frebro ma.

On v seme verzih in gre po vode,

Zhe ravno bil je terd in ojster pot;

Slo hudo njega kamnje v noge bode,

Pa kmal' do vode pride do ondod.

Napolni verzih, in s' njim na vbreg hiti;

Kar pade — tresk — in verzih se mu sdrobi.

„Oj ti presneti!“ sazhne, ino vstaja

Puhavnik star, in strashno se roti,

Od jese savesuje in raslaja,

Mertvalhki put obras nja obleti.

Bridkost, de ni isrezhi, v njem gori,

Ki v perlih ferd in jesa mu kipi.

Okoli nja je lepó vse zvetelo,

Prijasno sanze toplo sjaloni je,

Po drevji tavshenkrat veselo

Prepevale so drobne ptizhize.

Po listji hladen veterz shamotla,

H veselju vabi ga natora vsa.

Pa on ni videl in ni slishal,
 Veselja in miru vezh najdel ni;
 Nja serze velik kamen tislah,
 Ker shlo mu tukaj spet po volji ni.
 Alj vender njega to sdaj podvuzhi,
 De si shivljenje jesavz sam greni.

,Sam sebe se sdaj slo framuje,
 Prav: „Sdaj neumnesh vender enkrat vesh,
 De v' teb' veselje pravo le stannje,
 Zhe jeso sam strahvati modro h'zhesh.“
 Obljubi terdno vezh se ne jesiti,
 In se k' tovarsham sopet poverniti.

Popustil je berlog kampiti,
 In se k' tovarsham spet nasaj podal.
 Prisanefliv sazhel je biti,
 In svojo naglo jeso je strahval;
 ,Sposna, na sveti de zhloveka ni,
 Katermu se po volji vse godi.

Njegova dusha je persanefлива,
 V' pokoji sdaj s' tovarshami shivi,
 Sdaj mir ino veselje vshiva,
 Kateriga poprej she posnal ni.
 Oh, koliko vezh veselih bi shivelo,
 Naj bi le poterplenja vezh imelo!

Ses shek.

VI. Star vojshak.

Bil svoje dni, polnshajtel
 She vajvoda priletni,

Ki s' svojim sinom shivel je

V svoji grahni fletni;

On je bil mosh, verujte mi! —

Preslahniga senza;

Bi skoraj djali med nami ni

Sdaj takšniga moshā.

Njegovo nar vezhi veselje je b'lo:

Pomagat' in druge tolasht' lepō.

Nadloga prišla je nad nja,

Smert' njemu sina vsela;

Pa v' shlahu neko tetko ma,

Ki borna je shivela.

Zlo mlada she, se ysmili mu,

Sa hzhér njo k' sebi vseme;

Pa jojmene! vsmil' se Bogu!

Dobil je kudo seme.

Prevsetna, shtimana sazihela je bit,

Se lihpat in perstane slate nosit'!

Sdaj vajvod njo nagovori,

In ojštro enkrat rezhe:

„Tetiza! o'j verjami mi,

Kok ti shivish, me pezhe;

Ti malo mi veselja dast,

K' se tak posvetno snashish,

Rezhí minjozhe le shtimash,

In vboge pa sovrashish! —

Glej, starost me tlazhi, dolg' shivel ne bom,

Poboljšhaj se vredno, zhe hozhesht' moj dom.“

„Sdaj bom se jes na pot podāl,

Grem vunkaj na deshelo,

Na neke dni, "amjed vajvod dajak,
 „Dam tebi kaso zelo;
 Pa velhele sapomni dobro si!
 Jes hozhemir tak imeti,
 Potreben, vboshiez sleherni
 Dar mora svoja prijeti;
 Zhe pride pa star, alj kak kru'ov vojshak,
 „Se njemu da nar menj en zeli petak.“

To ji pove, in koj postem jah
 Konjizha on saleda,
 In jaha nekam, kaj jes vem;
 Objiskovat sosedu
 Na vezher pa, k' se dela mrak,
 Sagleda gospodinka,
 Kako prevhogi star sromak
 O berglah proti kinka.
 Zhres zhelo mu zhamar globoko vesi,
 De videti liza spod kape zlo ni.

Potreben slo je videti,
 Sholnirsko sukno nosi,
 Pred gospodizhnoj obfoji,
 Sa boshji dar poprosi.
 „Pober' se, gerdi kolmatin,
 Mi s' berglami le spoti;
 Nesramen starez, pjan zapin!“
 Tak gerdo se ga loti;
 In pravi: „Zhe hitro ne spravish se mi,
 Pustim, de rasparajo trebuh ti psi.“
 „Pufhaft peklenška!“ sabrumi
 Is ust mosha beseda,

Prezhi bergle, zhamar, sakadi,
Serdito jo pogleda.

„Alj me posnash, nevsmilenka!
Me vidish, striza tvojga?

Pogledaj star'ga vajvoda
Rednika tukaj tvojga!

Sposnati sim hotel jes troje ferze,
Pa vidim, de gerda, nevsmileno je.“

„Sdaj tetka moja nifi vezh,
Pober' se le od mene!

Vsa tvoja frezha sdaj mje prezhi;
Pomozhi ni nobene.

Jes, tebi dda in blaga
Po smerti nozhem dati;

Nizoj to nozh bres vsmiljenja
Se isgrada mashi pobrati.

Kdorkubj se ne vsmili zhres revne ljudi,
Tud vsmiljenja vreden nobeniga ni.“

Ser/hek.

VII. Boshtjan goljfan.

(Sh t a j a r f k a.)

1.

Poslufhajte, mladenzhi vi,
Kako se takimu godi,

Ki shoto sanizhuje:

Kako v' mladosti prevsetnjak,

Na stare leta zel fromák

Savudo obshaljuje

Po frezhi pa sdihuje.

2.

Je bil v' tim kraji en Boshtján

Sa sholfke navke vel' salpan,

Ni hotel v' sholo jiti.

Pa tud bogati stárejshi

,So mu potuho dajali:

Zhe hozhefsh prideh biti,

Bres qsholá snafh shiveti.

3.

Bres vfiga navka 'sraftil je,

In sgubil svoje staricne

Bogastvo mu ostalo;

Alj kaj! de je prevbog' Boshtján

V' potrebnih rajtingah nesnán;

Vleq kar je koljkaj snalo,

Boshtjána je goljfalol.

4.

Boshtján ni vedel kol'ko 'má,

Ne kol'ko vsako léto dá;

Povsod' so ga sjiskali.

Plazhnikov ni sapifat' snal,

Dolshnikov se je térjat' bal;

Namesto deb' plazhvali,

,So ga fhe le goljfali.

In' s' kratkoma, de vŕe povem:
 Kako je priŕhlo, ŕam ne vem;
 Na boben 1) ŕo ga djali.
 Kér piŕem ŕrotej poŕnal ni,
 ,So jih goljuŕi ŕmenjali,
 ,She pèzh ŕo mu prodali,
 Po ŕveti ga ŕagnali.

6.

Bolŕtjan ŕhe ŕuknjo ŕvojo ma,
 Sa to ŕe v' pravdo ŕhen' podà,
 Mozhno ga doktor hvali.
 In kader ŕuknjo tud ŕgubi,
 Is hlazh pa ŕrajza ŕhé veŕi,
 ,Se pravdo dokonzhali,
 In mu podkrishat 2) dali.

7.

Veŕ zapast, bol, ŕe dalj podà,
 Sa potepuha' majo ga,
 Povŕod ŕo ŕe ga bali.
 Na oŕhteriji je oŕŕal,
 Oŕhtér mu je tud jeŕti dal,
 Alj kar od miŕe k' ŕhtali
 ,So ga gnoj kidat gnali.

1) Lizitazion.

2) Kdor ne ŕna piŕati ŕvoje jime, more ŕaj kri-
 ŕhez k' imonu poŕŕaviti, podkrishati.

8.

Boshtján je moral bit' vesel,
 De je ofhtér ga v' flushbo vsél,
 Prav pridno k' delu leshe;
 Pométa hlev, in kida gnoj,
 De bi si flushil kruhek lvoj,
 Prav fkerbno konjam stréshe,
 Perpreshe, in odpréshe.

9.

En vezher po vezhérji je
 Na njega s' písmam prifhel shé
 En snanz tajiste hithe.
 Boshtjanu se prav možhno sdí,
 In serze njemu govori,
 De njega frezba jifhe;
 Alj brat' ne sna, kdo píshe.

10.

Ker révesh brati sam nesná,
 ,Se h' gospodarju berih podá,
 In' písmo mu pokashe;
 Alj bil je ta njegov ofhtér 1)
 Velik lashnivez in goljsér:
 Na písmo s' perstam kashe,
 S' jesikam mu pa lashe:

11.

„Poglej, Boshtjanek! písmo to
 Kok dalezh je po morji fhlo;

1) Po koroshko: ofhtar, goljsar.

'S samorja mora biti;
 Tam en'ga striza imel ji,
 „Sto kron so sapustili ti;
 Zhe hozhelh po nje jiti,
 Pa tud ob glavo priti.“

12.

„V' Samorškim tam „Slovenzo“ ni,
 Kristjan nobeden tam ne shvi:

Tok so moj ozhe rekli.

„Se med Samorze 1) bošh podal?

Alj se ne bošh peljanov 2) bal?

Ti bodo kosho iflekli,

Te kuhali in pekli.“

13.

„Bošhtján! rěš krone lépe so,

Pa vender, vender teshka bo

Tajiste kdaj iméti.

Alj vender, kér te rad imám,

V' nevarshno se sa te podám:

„Sto kron ti hozhem ihtéti,

In une jes prevséti.“

14.

„Glej, frezha jifhe te, Bošhtján!

Tam lehko bíl sa vse goljšan;

Tu so gotovi dnari.

1) Samorzi so od velike sonzhne vrozhine zherni ljudje, ki unkraj morja v' deshelah prebivajo, v' katerih sonze posebno pezhe.

2) Peljani se imenujejo divjaki, od kerih se perpoveduje, de zhloveshko meso jedó.

Bog vé, zhe jih kedaj dobim,
 Je lahko, de she vse sgrabim,
 Goljsfati me Bog vari.
 Zhe hozhefh, tok pa vdari! 1)

15.

Bofhtján je vdaril prav vesel,
 Perpelal prizhe, krone vsel.
 Povsod se s' jimi hvali.
 Pa v' kratkim se je svédelo,
 De je le pismo 's Tersta 2) blo.
 Tam dnarji so leshali,
 Miljon slatá veljali.

16.

Bofhtján je le fromák ostal,
 Zhe mu je Bog ravn' frezho dal;
 Ljudjé so ga sgoljsfali.
 Namesto slatov en miljon
 Je le dobil sto belih kron.
 Povsod se mu smejali,
 In osel! so mu djali.

1) Roko daj, k' snamenju, de hozhefh besedo
 dershati.

2) Terst je imenitno, permorsko mesto, dva
 dni hoda od Ljublane, na kraju Benesht-
 kiga morja, v' katero is vsih krajov sveta
 barke perpelajo, ino kupci vsih snanih na-
 rodov pridejo.

17. Ste slífhali, mladenzhi vi!
 Kaj léne vse Boshtján vuzhi:
 „Samuda, valha lhkoda!
 Kdor se v mladosti prav svuzhi,
 Sa miso lahko s' vlim sedi;
 Sanemarna perimoda
 Kosti sa vratmi gloda.

Slomfhek

VIII. Bukve bres zherk!

Na klopi pred hišoj en starzhek je sedel,
 In v' bukvize zhedne je gledal svešó,
 Rudezhe na lizi mu dušni mir zvetel,
 Zhe ravno she živo je imel glavó.
 Le gola nedolshnost ga videti je,
 V' ozhéh pa igrajo mu svetle folsé.

*
 Po poti do hišhe pozhaš' se prisible
 Gospodizh napihnen, prav tolst debelák;
 Le malo na lhtori se glava mu sible,
 „Se mési in foka, ko shiv polovnjak.
 Perblisha se kmetu in pravi: Ha, ha!
 Alj starzhek posnáh, ktéra zherka je A?!”

*
 „To ne, gospod shlahni! jes zherke nobene
 Povedati njim po imeni ne snam;

Pa naj le pogledajo, kaj ni ne ene
 V' teh bukvizah zherke, ki jih jes imam.
 „Sheft listov imajo le bukvize te;
 Poslušhajo naj, kaj mi vsaki pove.“

Nar prvi list, prun 1), kakor jasno onebje,
 Me klizhe v' nebela osirati 2) se;
 In drugi rúdezh, kakor roshnato zvetje,
 De Jesus 's ljubesni je vmerel sa me;
 In tretji, ko lilja se belo svetli,
 In mene nedolshno shiveti vuzhi.

*

„Zheterti list, zheren ko ogel in saja,
 „Se k' smerti pripravljat' mi kashe dolsh-
 nost;
 In peti slo stral'no ogneno luzh daja,
 Mi kashe peklen'kiga ognja bridkost.
 In shefti se sveti ko zhisto slato,
 Mi kashe, kak lepo bo sveto nebò.“

*

„Podobo teh bukviz zhe jes premishlujem,
 Me solse posiljo, se serze topi:
 Kar vedet' na sveti kolj jes potrebujem,
 Me barva 3) sheft listov tih bukviz vuzhi.
 Sa to so mi ljubhi le bukvize te,
 Ko toljke in' take, k' so njihove vse.

1) Prun alj plav. 2) Ogledovati. 3) Farba.

Pebere se tiho gospod vuzhenosti,

In misli si — hentaj! resniza je to;

Kdor slabo slivi, naj si ravno sna dosti,

,Svoj zil ino konez dosegel ne bo. —

Veliko modrejshi in boljshi je ta,

Ki stori to malo, kar dobriga sna.

S e v f h e k.

K a s a l o

Korofhkih ino ,Shtajarfkih pefem.

	Stran:
Predgovor sa ,Slovenze	3
I. Blagor nafhimu zefarju	5
II. Juterniza. ,Shtajarfka	6
III. Dober vezher. —	8
IV. ,Sabotni vezher —	9
V. Vezherniza. —	11
VI. Vezherna. Korofhka	13
VII. Vezherna veseliza. ,Shtajarfka	15
VIII. Lehko nozh. —	16
IX. Dobro jutro. —	19
X. Sdihvanje pomladofli —	22
XI. Vigred. Korofhka.	24
XII. ,Spomlad. ,Shtajarfka.	26
XIII. Novolétniza. —	28
XIV. Prijasnofi shlahna rosha. ,Shtajarfka.	31
XV. Tri nar lepfi roshize. —	32
XVI. Prasnofi sveta. Korofhka —	33
XVII. Mertvifhe. ,Shtajarfka	35
XVIII. Egiptovfki Joshef. Korofhka.	37
XIX. ,Sedajni svét. .	38
XX. Rasvujsdan svét. —	39
XXI. Kmetifhki ftan. ,Shtajarfka.	44
XXII. Nedelzi. Korofhka	51
XXIII. Vbofhtvo. —	53
XXIV. Veseliza. ,Shtajarfka	55
XXV. Veselo fshivlenje. Korofhka.	56
XXVI. ,Slovojemanje. ,Shtajarfka.	58
XXVII. Dobrovolja. —	59
XXVIII. Pofledna veseliza. —	61
XXIX. Sdraviza sa ,Slovenze. —	62

XXX. Vinška terta.	64
XXXI. Vefeli hribzhek.	66
XXXII. Shent Urbanova	67
XXXIII. Shtajarsko vino	69
XXXIV. Vino ino voda.	71
XXXV. Pustna. Korofhka.	74
XXXVI. Kmetija bogatija. Shtajarska.	76
XXXVII. Dobrovoljni kofzi	79
XXXVIII. Vesele shenjize.	82
XXXIX. Gorški ovzhár.	84
XL. Dobrovoljni šreliz	87
XLI. Pravizhen shold.	89
XLII. Sdihvanje po miru. Korofhka.	92
XLIII. Kaj je vojske krivo.	96
XLIV. Franzofka vojska	98
XLV. Laudon per Belingradi. Shtajarska.	100
XLVI. Mladenzham.	101
XLVII. Mladim deklizam	103
XLVIII. Popotniza sa sine.	105
XLIX. Nedolshnost	107
L. Svesdam	109
LI. Prasnik sa delavniam	111
LII. Vefelja dom.	112

Refnize v pravlizab.

I. Pufhatnik	118
II. Star konj	124
III. Sheleso ino kladkvo	130
IV. Dervar	131
V. Rasbiti verzh	133
VI. Star vojskaki	135
VII. Boshtjan goljfan	138
VIII. Bukve bres zherk.	144

I. Blagor naštimu zesarju.

Andante

Bla - gor na - šti - mu ze - sar - ju, Fer - di -
 nan - di - mi - li - mu! Bla - gor nje - mu, po - gla -
 var - ju! In ze - sar - i - tvu ze - li - mu! Vez - mi!
 tvo - ja ro - ka da - la Ga - je
 sa na - meš - ti - ka, Tvo - ja ro - ka ho - var -
 va - la Fer - di - nan - da - mi - li - ga.

II. Juterniza.

Ho - la! Ho - la fan - ti vi - taj - aj - te
 Vi - taj - aj - te de - kli - zhi in she - ne!
 Lepo mlado ju - tro, val' bu - di,
 'Stirna ju - ter - ni zo she - svo - ni.

III. Dober vezher.

Alligro

Dober vezher nam Bog daj! Lepo svanzhek po = je.
On na! va bi v!vetiraj Vsdigntlerze kvoje.

IV. Sabotni vezher.

Andante

Pre Iepo svoni poje-jo, Vē-zhernizo svo-ni, Ne-
de Jo os nau = ju = je-jo Gro- spo = do = ve zhefti.

V. Vezherniza.

Alligro

Glejte, she smize sa-lja = ja, Skoraj sa gore bo
fho, Hladen po = zhit knam da = ja
Pojmo ve-le-Io da-mo Zhaute svo-
ni-ti. Po = zhrvat svo-ni, Zhaute svo-
ni-ti, Po = zhr-vaf svo-ni. Svoni Ie
svoni ne = zoj, Sladko po = zhrvat sa-poj.

VI. Vezherna .

3

Adagio

Šon - ze le po - ni šur je Nozh temna perbli
 šur je In šurjo španje šad - ko In
 šurjo španje šad - ko Što - ri konz opri -
 vi - lam, De - ti možlik novna de - lam Sa -
 tišne nam trušno o - ko Sa - tiš - ne nam o -
 kó .

VII. Vezherna, veseliza .

Allegretto

Ve - le - to šam - ze blis - ta, Po
 šur - šur le o - si - ra, Me svezher ponni
 na Bo - ga, Kr - vje tok zhe - no
 zi - ra

VIII. Lehko nozh.

Largo

Lehko nozh! Daj nam Bog tvo - jo pomož!

Ker smo de - lo do - ka - zba - li, De la tu - di

bladko spali! Vla vrožir - na je s daj prož,

Lehko nozh Lehko nozh.

IX. Dobro jutro.

Moderato

Dobro jutro Bog daj! Odi spanja na

saj! Nozhod - la - ja, Souze vsta - ja, Ikoraj

bo de belu dan, Sdrzani zlo - vek svojo ser - ze m ne

bo - dr tek sa - span! Dobro jutro, do - bro

jutro nam vezh - ni Bog daj! Kader bo - de - mo

vsta li Odi smer ti na - saj.

X Sdišvanje po mladosti.

5

Molto



O joj me nr revesh vho gr, Nisim
na tui svetu vezh? Ali im v kaknu temnu
lo gr, Kjer je vlaka brezha prezh.

XI Vigred.

Alligretto



Ljuba vi = gred le ro - di, In o.
shir vla vle stvar: Lepo tr - zhi - ze po.
jo In ro = slize zve to .

XII Spomlad.

Alligro



Sueg sa to le - to Ma - vo je shie vsel,
Hraul je itarziek, svoj zhamar ve - sel.
Sebza sa pe - la, Sparne sle - te - la.
Nil me tuc muzekti vsel

XIII Novo Letniza.

Moderato

Bel den le je per - bli sha! Stara
 nozhnini - Ia je, Staro leto po - no -
 vr - lo Nikitar vezline bo - de le Zhafo
 szhalam od - te - ku - je, Namunijozhmoli o - suan -
 ju je : Rosha she le perzve - ti, O zve -
 te - na she le shi.

XV Tri roszhe.

Vivace

Tri roszhe najvnaallim vorto zveto. Ta
 pervaja rosha ve - selja, Naj vfelejeple ta nam
 nalho glavo, Pa - vizima do pol - ni le
 selja.

XVI. Prasnost kveta.

7

Allegro

Alf na t'ga kve ta pla-zhi-jo Smujam,
vi-dim v'na - rob, Rad bi-djal to ob-la-
zhi-jo Svoje du-lhe no-ter v'grab. Lepo
mi-ru moja du-lja, Lepo-ko-ja si she-
hi, Pa nih zherji to ne mi-lja, Oua
ga ne sa-do-bi.

XVII. Mertviline

Grave

Glej po-ko-ju v'le-ure bi-va Namert-
valli-kim bi-ri-to-fi, Murno
Jes skerbi po-zhi-va, Po mert-
valli-ko v'le mol-zhi. Hi-ib-zi

ma ti lo m trah - ni, Vla po

Ivetuost vngitreh - ni, Prerak tebi lo rel

mzhur Kajbali en krat tu di ti

XVIII. Egip. Joshef.

Mesto

Si moj mi bratezi sim tjo dit, En

fantizh l'he te shurnajst let, Per si hemorna palho

vo - dil, Sim ljubzhek lat svogih jag -

nel, Jes ni sim vedel kaj je

sha lost, Sim pel, spastir te ve - le -

til, Sim sracno svogih ovzlez l'ka kal, Ne

dalstien kakor ome l'it.

XX Rasvujšdan švèt.

Allegretto

Eno pešm po - juo mi Sa der -
 shanja shleht ljudi. Od po - nozlnih le - tov -
 zov Od pjanizov i - no špirtov - zov Odvo g -
 tarjev in go - busev, Tuili drugih pote -
 pušov, Pravigh stan prevda ri - mo, Tok slo -
 vet le va - ri - mo .

XXI Kmetiški stan.

Allegro

Vli sta - ni - na lve - ti Po -
 treb - ni so nam, Po - seb - no pa -
 Kmetstvo, Gal = podlivo smashtvam .

XXII. Ne delzi

Allegretto

Kdar ljud je v lju - bezni vfi Ker -
 lhaniko prav shir - veš, Ve -
 le - lo she slov = lenje bi Na
 tr - nar fve - tu meš Na fveti
 pa ljubes ni ni, Ktiro Bog ho - zhe meti, ljude lo
 sdaj tako ljudi de. ni mo - goz h po - vedti.

XXIII. Vbo lhtvo.

Adagio

Blažor mervim, ktiri spi - jo Vhladim
 ktrr ma - ter - nim, De na fvetu ne ter -
 pi - jo, Talyko, kuljkor jes ter - nim. „Srezha
 me je sa - pu - lti - la In po - mozh me ne po -
 sua ; Nimanu pridat - ga ko - lti - la In ve -
 zljr - je ni do - ma.

XXIV. VeseLiza.

Allegro

Ve - le - lo na lve - ti shi - vet'

Si' mar mo prav le - po sa - pet' ;

Le naj le nam ser - ze o - gre - je , Mol.

zhati no - be - den ne lue - je .

XXV. VeseLo shivlenje.

Allegro

She na tim lve - ti Zhlavek ve -

sel - je ma , Bog nam e'a do - liti

Vshivla - ti da . To de te lue le

vleshele , She najde lvo - jo ve - sel - je , Ka -

ko prestadko le lueji Ker ma ti e'a do -

Da Capo dal Segno.

ji !

XXVI. Slovojemanje.

Lento

Sre-zlino sre-zlino ozhe ino ma - ti. Dolro
 naj pri ja tlan se go di! Sre-zlino sre-zlino selte ino
 bra - ti, Sre-avi bo di se tui mo-ji snan-zi vi. Steshkim
 ser zam le od va lsa daj lo-zim, Vezlur Bo-gam ve alj
 jurtum she. Leto sre-zho ribetukaj vo - llim, Vezlur
 shve ino sre-zlino sopet vie.

XXVII. Dolra volja.

Alligro

Vlelj - tukaj nemo-re tok In - ti, Sdaj
 do-ker le me senz mla di Vle lzhafama more ni -
 ni - ti, Kar s'nannina senljr shi
 vi Kar s'nann na senljr shi -
 vi.

XXVIII Posledna veseliza.

Allegretto

Vle tu kaj ne mo re tak bi
 ti, Ko zhlavek zhlaveku she - li, Alj prav le pa
 mora sgo - di - ti Kar zhlavek Bo - gu is - ro - zhi, Kar
 zhlavek Bo - gu is - ro - zhi.

XXIX. Sdraviza.

Allegretto

Sl - venz Sl - ven - za va - li. Zhe
 le ti pit ne sa - li, Tok pri - v'go - ri - zo
 Kram! Sma dolre volje tam.

XXX. Vinlka terta.

Andante

Na lveti lepši rozhe mi, Ka -
 kor je vinlka terta, Po si - na spi, po
 let' zveti, Vje - sen so - do - na - taka.

XXXI. Vesele Irizhek.

Vivace

En Irizhek bom ku - pri, Bom
terf - je la - di, Pri - jat - le po -
va bil, She sang a bom pri.

XXXII. S^{ht} Urbanova.*Andante*

Pre lu bi sve ti Ur - ban, Ti do - bernastime
jalk, Vgo ri - za li sta - nu jelh, In shlah no gresdje
malh, Le so - ri ga, in me - di ga, Bolh da l nam do ber
molht, Bolh da l nam do ber molht.

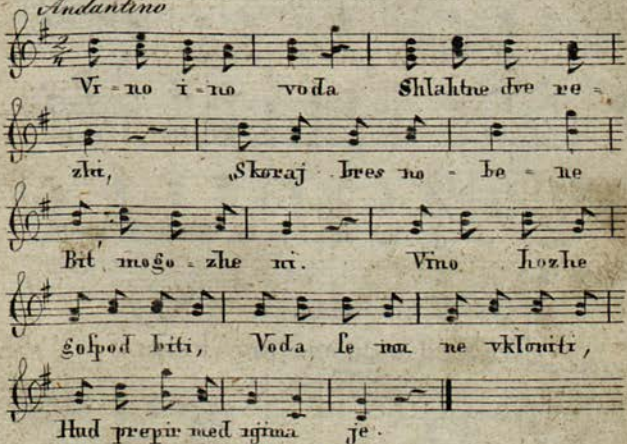
XXXIII. Shtajar l'ko vino

Vivace

Pri - jat - li naj bo me - ut per pu she no Od
vi - na bom sa - pel, Od vi - na bom sa - pel, Ras
ve - se - li mo - sha in tu - di she - no; Mla -



XXXIV. Vo da ino vino.

Andantino

XXXV. Pušna.

Prästo

XXXVI. Kmetija .

Andantino

Nar bo - ga - tej - ši mosh je kmet, Naj
 ravni se z ljubno sdi, Ker dost krat ni - ma
 sa od - šteti Sa li - lo gro - she tri; Ve -
 sel - je pa, Kdor prav sposna, Ka - ti ga kmeti -
 ma, Ver - je - mi de lam spos - nal bolh: On
 je prav bogat mosh.

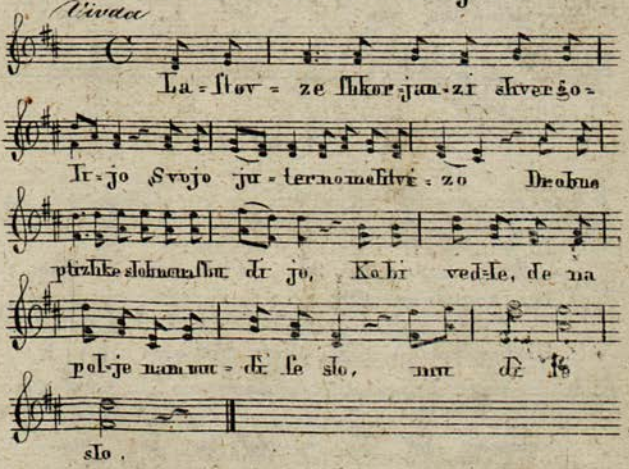
XXXVII. Dobrovoljci kolzi .

Allegro

She drobne ptizli - ze po - jo, Sa - pojmo tu - di
 ni, Bo - ga naj zhaš in hvala bo, Ka - ti našle shi -
 vi. Noj Mi ha! ti sa - lpa in ptizh! Ne šliš luš bnozh!
 zlo nizh! Fan - ti - zhi vsta ni - mo, tri šli - šal
 lim bit, Vo - di - je - na - lji - mo, in pojmo
 ko - lit.

XXXVIII. Vesele shenjize.

Vivaa



La - stav = ze shkor-jan-zir shvergo =
Ir-jo svojo ju = ternomeštve : zo Drabua
ptizlike slohneštut dr jo, Kahir ved-te, de na
pol-je namut = dr le slo, mi dr le
slo .

XXXIX. Gorski ovzhar .



Jes sim en kmetov = ski ovzhar, sa
mesto mi mi mar, Alj ven-der le ver
jemite mi : Alj stame ve-le-li . Jes
svojo zhe-do she posnam, Na pallio volpno
jo pelam, In vperstih ser-ze mi jre-ča, Ko



pred me-no dra - pla . Ju - he ! na gari
le - pa je .

XL „Steeliz .

Po - prej ko se de - ni , She
Steeliz špela - mi leti Vplamno a - ri
vžheren let Ve - se - lo ko na
pleš . Kok hitro ple spu leti Ve -
se - lo vho - lito vsak aleti , Sdaj
to pa tam sa - la - ja - jo , Svi -
ri - no go - ri - jo . Ju - he ! Sa
puklho pri - me ro - ka , Po hitrih elafno
po - ka : puf . paf . puf .

XLI. Pravizhen shold.

Adagio

Oh - ma - tr' ni - kar ne sha - Inj - te, De
ma - ra valh In t' sol - dat, de ma - ra valh
In t' sol - dat; Le Je - su - la navk pre - mi - sh
Inj - te, In Iahko vam bo sa - oh - stat',
In Ieliko bo vam sa - eh - stat'.

XLII. S d'ihvanje po miru.

Moderato

„Stadek mir is ne - bel pri - di, Na nal
sha - Ist - ne po - glej, Kri - ste - t'vanje pre -
ji di, „Stari na sum - re - vam kraj. Pri - di,
vshih - na - she proshnje, Ras - ve - li - na - she
du, Vojke te o - g - re - ro - shje Najri -
ja - va - ri - ja Ine.

XLIII. Kaj je vojške krivo.

Adagio.

E-no pešem lazhem pe-ti, Vam pri-
ja-te Jam-po-ve-ti Enek-te-re ur-ša-
he Lete se-daj-ne vojš-ke.

XLIV. Franzoska vojška.

Allegro

Ki ste le-ta vi po-bo-ja. Mirne le-ta
kam ste šle! Odi shal-da in po-bo-ja
Štiti i-no vidi le Na Fran-zoska le sa-
zhe-to, Dobro vè to vîa-ki lam.
Kdaj-ka-ko to kunez vse to, To je ze-to
škrto nam.

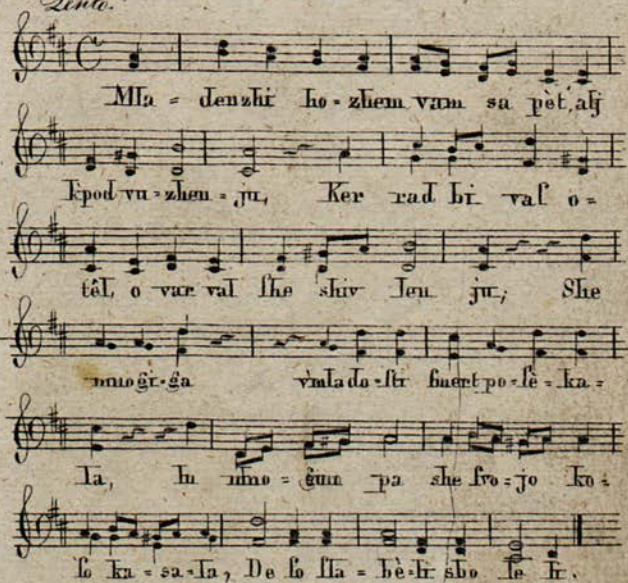
XLV. Laudon.

Master



XLVI. Ma denz Ham.

Lento.



XLVII. Mladim deklizam.

Andante

De - kliz-e ho-zhe-mvam sa - pe - ti Od
 na-piz-lne kod ti-ro - ti; She Im ne var-lim val o -
 te - ti, Ka - te - ro van-ka-lu-šti pro ti. Vna-la -
 do - šil-te vera-de le - pe, In tri-plo-ra-de šil-pa
 te, Sa pra-vo fre-zha-ra-de le - pe, Sa
 to-jo ne do-le-she - te.

XLVIII. Popotniza sa hna.

Alligretto

Smuk dar-ne sa-bi, Ke dar-te be va-bi, va-bi Mla-do ljub-livo
 Smuk dar-ne sa-bi, Ke dar-te be va-bi mla-do ljub-livo
 prit! Alj sa du-a-gi-š-ra-ti, Ljub-ke si je-ma-ti, je-ma-ti,
 prit! Alj sa du-a-gi-š-ra-ti, Ljub-ke si je-ma-ti,
 Alj pa vi-no pit.
 Alj pa vi-no pit.

XLIX. Nedolshnost.

Vivace

Nar lepshir ve = sel je ne = dolshnost nam
 da, Nam slagha shiv = len je, Po rosh-zah pe =
 lja Pre-le po-le lve = tr, Sve = bro ni, sla =
 to, She lepshir ne = dolshno Je ser = ze nla = do.

I. Svesdam.

Andantino dolce.

Tam na ne = smertnu ne = ti, Se
 sves = de lve = tr = jo, In le pe nav = ke
 te = bi, O zhlo vek da ja = jo. Po
 vsdigni In od sem-le Kue = be-lam rad o =
 to, Ti svet ve sel je jem = le, Bo
 tam po ver je = no.

Andante LI. Prasnik.

Pre - Iju - hi prasnik prišel si, Kok -
se te ve - se - šim, Po - zhi - nek si pri -
ne - šil mi, Leh - ko se ve - se šim. 'Tud'
shmiza se te ve - se - šil, hi Ivaš, Stvarni -
ka, Ki tu - di nje po - sa - liš mi, De
hi po - zhi - va - la.

LII. Veselja dom.

Vivace

Pre - Iju - ho ve - sel - je, ož kjè si do -
ma? Po - ve kjè sta - mi - jesh moč ljub zhek ser -
za? Po Iri - bih, do - li - nah sa - te - bo hi -
tim, 'E - vi - de tr - ho - zhem, ob je - tr - she
tim.

Bill 7-2



